

Sygn. akt II K 921/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant: Katarzyna Tymińska

przy udziale Prokuratora Michała Kroplewskiego – Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Ś.

po rozpoznaniu 16.04.2013r., 26.06.2013r., 9.08.2013r., 10.09.2013r., 8.11.2013r., 10.12.2013r., 18.02.2014r., 13.03.2014r., 15.04.2014r., 13.05.2014r., 05.06.2014r., 12.08.2014r., 28.10.2014r., 4.11.2014r., 2.12.2014r., 18.06.2015r., 24.09.2015r., 16.12.2015r., 23.06.2016r., 19.07.2016r., 11.10.2016r., 25.11.2016r., 14.02.2017r., 7.03.2017r., 18.05.2017r., 19.07.2017r., 17.08.2017r., 10.10.2017r., 26.10. (...) na rozprawie sprawy:

J. M. (1), syna K. i G., z domu (...), urodzonego (...) w G.

i

M. W. (1), syna L. i H. z domu H., urodzonego (...) w G.

oskarżonych o to, że:

I. W dniach 21.05.2011r. do 22.05.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy u. B. 39/100, skąd dokonali kradzieży mienia w postaci telewizora (...) S. B., laptop H., wyroby ze złota, odzież i inne przedmioty wszystko o łącznej wartości start 14.996 zł na szkodę J. J. (1), przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się będąc skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24 kwietnia 2006r. za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w 06 kwietnia 2008r. do 05 kwietnia 2009r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. W dniach 02.04.2001r. – 03.04.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy u. C. 37/38, skąd dokonali kradzieży mienia w postaci telewizora marki S. (...), laptop L. (...), kluczyki do samochodu, telefon komórkowy Motorola, aparat fotograficzny N. (...), obiektywy do aparatu, lampy błyskowe, prostownica do włosów, suszarka do włosów, perfumy, odzież i obuwie o łącznej wartości start 14.000 zł na szkodę Z. C. (1), przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. W okresie 22.04.2011r. – 24.04.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy u. Gospody 6/G/34, skąd dokonali kradzieży mienia w postaci telewizora (...) marki LG, laptop marki

H., wyroby ze złota, wszystko o łącznej wartości start 13.000 zł na szkodę A. S., przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. W okresie 18.05.2011r. – 23.05.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy u. (...)/17, skąd usiłowali dokonać kradzieży mienia na szkodę J. S., przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. W dniach 02.03.2011r. – 03.03.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy u. Z. 1/B/1, skąd dokonali kradzieży mienia w postaci alkoholu różnych rodzajów, pieniędzy polskich i euro o wartości 2.170 zł, zegarków, wyrobów ze złota, telefon komórkowy N., wszystko o łącznej wartości strat około 10.148 zł na szkodę H. W., przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. W dniu 30.03.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...), skąd dokonali kradzieży mienia w postaci m.in. ekspres do kawy marki S., alkohol, aparat cyfrowy marki N., pieniądze w kwocie 5.000 zł, 1.500 euro oraz perfumy różnych rodzajów, wszystko o łącznej wartości strat około 33.678 zł na szkodę M. D., przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. W okresie 01.04.2011r. – 04.04.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...) 23/A/7, skąd dokonali kradzieży mienia w postaci telefony komórkowe N. i S. (...), wyroby ze złota, aparat cyfrowy P. o łącznej wartości strat 2.500 zł na szkodę M. P. (1), przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. W okresie 16.04.2011r. – 22.04.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...)/B/28, skąd dokonali kradzieży mienia w postaci m.in. lornetki, sztućców wykonanych na zamówienie, wyroby ze złota, perfumy różnych marek, wszystko o łącznej wartości start 7.150 zł na szkodę P. H. (1), przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. W okresie 20.04.2011r. – 26.04.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...), skąd dokonali kradzieży mienia w postaci m.in. ekspres do kawy S., dysk zewnętrzny LG, aparat cyfrowy P., wyroby ze złota i srebra pertfумы, odzież, przedmioty zastawy stołowej, alkohol, połączone monety, książki, wagę łazienkową, wszystko o łącznej wartości strat około 13.089 zł na szkodę K. U. oraz buty skórzane, kurtka skórzana, torba podróżna, wszystko wartości 650 zł na szkodę T. P. (1), przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. W okresie 22.04.2011r.- 25.04.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy ul.(...) H/8, skąd dokonali kradzieży mienia w postaci m.in. jednostki centralnej komputera, laptopy A., F. S., monitora Samsung, telewizora (...) oraz telefonów komórkowych N. (...) i S. (...), lustro, żelazko T., wszystko o łącznej wartości strat 11.999 zł na szkodę P. i J. A. (1), przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XI. W dniach 07.05.2011r. – 08.05.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...), skąd dokonali kradzieży mienia w postaci wyrobów ze złota, pieniądze w kwocie 3.600 zł, monitor Samsung, telewizor (...), perfumy, 8 butelek wina, zapasowy kluczyk do samochodu, wszystko o łącznej wartości strat 8300 zł na szkodę B. B. (2), przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XII. W dniach 21.05.2011r. – 22.05.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...), skąd dokonali kradzieży mienia w postaci laptopa A., wyroby ze złota, aparat cyfrowy S. pieniądze w kwocie 1.700 zł, kurtkę skórzaną, perfumy, alkohol, telefony komórkowe Samsung i N., modem internetowy, wszystko o łącznej wartości strat 6.780 zł na szkodę M. T., przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIII. W okresie 10.06.2011r. – 12.06.2011r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...)/E/34, skąd dokonali kradzieży mienia w postaci telewizora Samsung 100 Hz, laptopa A., kurtka skórzana motocyklowa i inne przedmioty, wszystko o łącznej wartości strat 6.242,56 zł na szkodę M. S. (1), przy czym J. M. (1) zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wobec M. W. (1),

zaś wobec J. M. (1) o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

a nadto J. M. (1)

oskarżonego o to, że:

XIV. W dniu 6 lipca 2011 roku w K. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z L. J. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków fabrycznych i odcięcia zapłonu, dokonał kradzieży samochodu m-ki A. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 30.000 zł na szkodę G. J., przy czym zarzucanego jemu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XV. W dniu 6 lipca 2011 roku w K. przy ul. (...), działając z zamiarem dokonania kradzieży samochodu m-ki A. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 30.000 zł na szkodę A. i I. K., wspólnie i w porozumieniu z L. J. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność uruchomienia pojazdu, przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

XVI. W dniu 6 lipca 2011 roku w K. przy ul. (...) działając z zamiarem dokonania kradzieży samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...) 88 i nr nadwozia (...) o wartości 50.000 zł, wspólnie i w porozumieniu z L. J. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dostać się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność uruchomienia pojazdu, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia znajdujących się w samochodzie portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 550 zł, oraz telefonu komórkowego m-ki LG wraz z kartą SIM sieci PLUS GSM o wartości 100 zł, czym działał na szkodę J. Z. (1) przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

XVII. W dniu 6 lipca 2011 roku w K. przy ul. (...), działając z zamiarem dokonania kradzieży samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 25.000 zł na szkodę M. P. (2), wspólnie i w porozumieniu z L. J. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność uruchomienia pojazdu, przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

XVIII. W dniu 12 lipca 2011 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z L. J. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków fabrycznych, autoalarmu, immobilizera i odcięcia zapłonu, dokonał kradzieży samochodu m-ki S. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 25.000 zł na szkodę K. W., przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

XIX. W dniach 9/10 lipca 2011 roku w G., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z L. J. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków fabrycznych i odcięcia zapłonu, dokonał kradzieży samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 30.000 zł wraz ze znajdującymi się w jego wnętrzu nawigacją satelitarną m-ki T. wartości 800 zł, radioodtwarzaczem samochodowym wartości 800 zł, a także bliżej nieokreślonych przedmiotami o wartości 1.200 zł na szkodę R. i D. M. przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

XX. W dniu 12 lipca 2011 r. w G. posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał 3,20 gram ziele konopi innych niż włókniste tzw. marihuanę oraz 0,89 gram proszku barwy białej zawierający amfetaminę, przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się będąc skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 03.10.2005r. sygn. akt VIII K 995/05 za przestępstwo z art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie 18.05.2005r. i od 07.06.2007r. do 06.04.2008r.

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

XXI. Od nieustalonego czasu nie wcześniej jednak niż od 01 lipca 2010r. do 12 lipca 2012r. w G. ukrywał dokument w postaci dowodu rejestracyjnego serii DR/ (...) o nr (...) wydanego przez Prezydenta Miasta G. na pojazd marki P. (...) o nr rej. (...) zarejestrowanego na (...) Sp. z o.o. w G., którym to dokumentem nie miał prawa rozporządzać,

tj. o przestępstwo z art. 276 k.k.

oraz

L. M. (z domu J.), syna M. i E. z domu W., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 6 lipca 2011 roku w K. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. M., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków fabrycznych i odcięcia zapłonu, dokonał kradzieży samochodu m-ki A. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 30.000 zł na szkodę G. J., przy czym zarzucanego jemu czynu dopuścił się będąc skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk Północ z dnia 27 listopada 2009r. sygn. akt II K 556/09 obejmującym między innymi wyroki: Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 16 stycznia 2004r. sygn. akt V K 122/03 na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. , Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 23.02.2004r. w sprawie XIV K 1132/03 za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności , Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 31.03.2004r. w sprawie III K 364/04 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności – na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w różnych okresach od 14.07.2003r. do 15.09.2008r. w wymiarze co najmniej 6 miesięcy,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

II. W dniu 6 lipca 2011 roku w K. przy ul. (...), działając z zamiarem dokonania kradzieży samochodu m-ki A. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 30.000 zł na szkodę A. i I. K., wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność uruchomienia pojazdu, przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

III. W dniu 6 lipca 2011 roku w K. przy ul. (...) działając z zamiarem dokonania kradzieży samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...) 88 i nr nadwozia (...) o wartości 50.000 zł, wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dostać się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność uruchomienia pojazdu, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia znajdujących się w samochodzie portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 550 zł, oraz telefonu komórkowego m-ki LG wraz z kartą SIM sieci PLUS GSM o wartości 100 zł, czym działał na szkodę J. Z. (1) przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

IV. W dniu 6 lipca 2011 roku w K. przy ul. (...), działając z zamiarem dokonania kradzieży samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 25.000 zł na szkodę M. P. (2), wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność uruchomienia pojazdu, przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

V. W dniu 12 lipca 2011 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków fabrycznych, autoalarmu, immobilizera i odcięcia zapłonu, dokonał kradzieży samochodu m-ki S. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 25.000 zł na szkodę K. W., przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

VI. W dniach 9/10 lipca 2011 roku w G., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków fabrycznych i odcięcia zapłonu, dokonał kradzieży samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...) i nr nadwozia (...) o wartości 30.000 zł wraz ze znajdującymi się w jego wnętrzu nawigacją satelitarną m-ki T. wartości 800 zł, radioodtwarzaczem samochodowym wartości 800 zł, a także bliżej nieokreślonych przedmiotami o wartości 1.200 zł na szkodę R. i D. M. przy czym zarzucanego jemu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

VII. W nieustalonym okresie, nie wcześniej jednak niż 10 czerwca 2011r. a nie później niż 12 lipca 2011r. w G. nabył telewizor marki S. (...) wartości 1.500 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa jak w pkt 1,

tj. o przestępstwo z art. 291 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

1. Oskarżonych J. M. (1) i M. W. (1) uniewinnia od zarzutów postawionych im w punktach I, IV, V, VI, VII, XI i XII aktu oskarżenia;

2. Oskarżonych J. M. (1) i M. W. (1) uznaje za winnych popełnienia czynów zarzucanych im w punktach II, III, VIII, IX, X i XIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że działali oni w warunkach ciągu przestępstw oraz że:

- w zakresie czynu opisanego w punkcie III aktu oskarżenia wśród opisanych w zarzucie wyrobów ze złota były: bransoletki, 3 pary kolczyków, 6 pierścionków, 2 obrączki, zegarek, dwie stalówki od pióra

- w zakresie czynu opisanego w punkcie VIII aktu oskarżenia wśród skradzionych rzeczy były: lornetka, sztucce wykonane na zamówienie, dwa sygnety ze złota, złoty pierścionek, złoty łańcuszek, złota bransoletka, 2 pary złotych kolczyków, dwa złote łańcuszki, perfumy damskie i męskie

- w zakresie czynu opisanego w punkcie IX aktu oskarżenia wśród wyrobów ze złota i srebra były łańcuszki, pierścionki, kolczyki

- w zakresie czynu opisanego w punkcie X aktu oskarżenia wśród skradzionych rzeczy były także dysk przenośny, ładowarka do telefonu i gry komputerowe

- w zakresie czynu opisanego w punkcie XIII aktu oskarżenia wśród skradzionych rzeczy były: telewizor 30cali Samsung, odtwarzacz DVD, telefon komórkowy S. E., laptop A. (...) M. 17 cali, torba na laptopa D., kask motocyklowy, spodnie skórzane motocyklowe, rękawiczki motocyklowe, garnitur męski jasny, torba podróżna, torba sportowa, alkohole

przestępstwa te kwalifikuje z art. 279 § 1 k.k. wobec M. W. (1) oraz z art. 279§ 1k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec J. M. (1) i za to, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 279 § 1 k.k. skazuje J. M. (1) na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, a M. W. (1) na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

3. Oskarżonego J. M. (1) uznaje za winnego popełnienia przestępstw zarzucanych mu w punktach od XIV do XIX aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw i za to, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje go na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

4. Oskarżonego J. M. (1) uniewinnia od popełnienia przestępstwa zarzucanego w punkcie XX aktu oskarżenia;

5. Oskarżonego J. M. (1) uznaje za winnego popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w punkcie XXI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się od nieustalonego czasu nie wcześniej niż od 1 lipca 2010r. do 12 lipca 2011r., przestępstwo to kwalifikuje z art. 276 k.k. i za to, na podstawie art. 276 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. Na mocy art. 85 §1 i 2 k.k., art. 86 §1 k.k., , art. 91 § 2 k.k. łączy wymierzone wobec oskarżonego J. M. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza w ich miejsce karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

7. Oskarżonego L. M. uznaje za winnego popełnienia przestępstw zarzucanych mu w punktach od I do VI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że działał on w warunkach ciągu przestępstw i za to, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

8. Oskarżonego L. M. uznaje za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie VII zarzucanych mu czynów, z tym ustaleniem, że zamiast znamienia „nabył” określa że „przyjął” wymieniony w zarzucie telewizor, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, przestępstwo to kwalifikuje z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 291 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

9. Na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. łączy wymierzone wobec oskarżonego L. M. kary pozbawienia wolności i wymierza w ich miejsce karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

10. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec J. M. (1) zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 12 lipca 2011r. do dnia 25 lipca 2011r., a wobec L. M. od dnia 12 lipca 2011r. do dnia 2 marca 2012 r.;

11. Na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. , art. 633 k.p.k. obciąża oskarżonych kosztami postępowania w części, w kwotach po 4.000 zł (cztery tysiące złotych) od oskarżonych M. W. (1) i L. M. oraz w kwocie 8 (ośmiu) tysięcy złotych od oskarżonego J. M. (1).

Sygn. akt: II K 921/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 2 kwietnia 2011 r. do 12 czerwca 2011 r. M. W. (1) i J. M. (1) dokonali wspólnie i w porozumieniu kradzieży z włamaniem do mieszkań położonych na terenie G.. Włamań dokonywali po uprzedniej obserwacji drzwi mieszkania, wybierając drzwi z zamkami łatwymi do wywarzenia. Przed włamaniem dzwoniли długo i pukali do drzwi, upewniając się że nikogo nie ma w mieszkaniu.

dowód: wyjaśnienia M. W. (1) –k. 511-514

zarzut 2 wobec J. M. (1) i M. W. (1)

W nocy z 2 na 3 kwietnia 2011 r. J. M. (1) i M. W. (1) dokonali, po wyłamaniu zamków w drzwiach, włamania do mieszkania przy **ul. (...)** należącego **do Z. C. (1)**. Z mieszkania skradli mienie o łącznej wartości około 14.000 zł. Były to : telewizor marki S. (...) model (...) nr seryjny (...), laptop L. (...), kluczyki do samochodu, telefon komórkowy Motorola, aparat fotograficzny N. (...), obiektywy do aparatu, lampy błyskowe, prostownica do włosów, suszarka do włosów marki G., perfumy, odzież i obuwie: 2 pary butów trekkingowych o rozmiarze 43 marki C. i S.. (punkt II. aktu oskarżenia).

Telewizor skradziony Z. C. (2) został ujawniony u Ł. K., pracodawcy L. M. (J.), kolegi M. W. (1) i J. M. (1). Został on rozpoznany przez Z. C. (2) podczas okazania rzeczy.

W toku przeszukania mieszkania należącego do J. M. (1) w G. przy ul. (...) ujawniono między innymi buty trekkingowe S. oraz buty trekkingowe Campus a także lokówkę do włosów G.. Z. C. (2) rozpoznał wymienione przedmioty jako swoje po rozmiarze (buty) oraz stopniu zużycia.

Dowody: zeznania Z. C. (2) –k. 460, 1193-1194, 1202, 2060-3062; zeznania świadka K. K. – k. 470, 3738; częściowo zeznania świadka Ł. K. – k. 505, 960, 4088; notatka urzędowa –k 461; protokół przeszukania –k. 463- 465; protokół zatrzymania osoby –k. 467; protokół oględzin miejsca –k. 1197-1198; protokół przeszukania mieszkania –k. 474-476; wykaz skradzionych rzeczy –k. 398; protokół oględzin rzeczy –k. 2227 - 2250

Zarzut 8 wobec J. M. (1) i M. W. (1)

Nie wcześniej niż 16 kwietnia 2011r. i nie później niż 22 kwietnia 2011r. J. M. (1) i M. W. (1) włamali się do mieszkania położonego w G. przy ul. (...)/**B/28** należącego do P. H. (1). Sprawcy dostali się wyłamując zamki w drzwiach, uszkadzając je wraz z futryną. Z mieszkania skradziono lornetkę marki C. o wartości ok. 300 zł, sztućce wykonane na zamówienie, dwa sygnety ze złota, złoty pierścionek, złoty łańcuszek, złotą bransoletkę, 2 pary złotych kolczyków, dwa złote łańcuszki, perfumy damskie i męskie. Przedmioty te miały łączną wartość około 7.150 zł.

Lornetkę marki C. ujawniono w mieszkaniu M. W. (1). P. H. (1) rozpoznał lornetkę po ogólnym wyglądzie oraz po tym, że w prawnym okularze pod podziałką widoczny był czarny punkt – wada lub zabrudzenie.

Dowód: zeznania świadka P. H. (1) – k. 498, 863,3181-3182 4380- (...); zeznania świadka zeznania E. L. –k. 838-840, 3322-3323; protokół oględzin miejsca –k. 841-842, 844-845; dokumentacja fotograficzna –k. 878; 391 – wykaz skradzionych rzeczy; notatka – k. 1816; protokół przeszukania mieszkania M. W. –k. 443 - 448

Zarzut 9 wobec J. M. (1) i M. W. (1)

Nie wcześniej niż 20 kwietnia 2011 r. i nie później niż 26 kwietnia 2011 r. w G., M. W. (1) i J. M. (1) wyłamując zamki w drzwiach dostali się do wnętrza mieszkania przy **ul. (...)** w G., należącego do **K. U.** Z mieszkania oskarżeni dokonali kradzieży mienia o łącznej wartości około 13.089 zł w postaci m.in. ekspresu do kawy S., dysku zewnętrznego LG, aparatu cyfrowego P. (...) o nr (...), wyrobów ze złota i srebra (tj. łańcuszków, pierścionków i kolczyków), perfum C. H., odzieży, przedmiotów zastawy stołowej, alkoholu, pozłacanych monet, książek, wagi łazienkowej, skóry zwierzęcej – były to przedmioty należące do K. U.. Nadto oskarżeni ukradli buty skórzane, skórzaną kurtkę, torbę podróżną – o łącznej wartości 650 zł. Były to przedmioty należącego do T. P. (1), partnera K. U..

Ekspres do kawy S. ujawniono w toku przeszukania mieszkania M. W. (1). K. U. rozpoznała okazany jej ekspres do kawy po ogólnym wyglądzie i numerze seryjnym. U M. W. (1) ujawniono także skórę koloru jasnego na podłogę, która również została rozpoznana przez K. U..

W toku przeszukania mieszkania zajmowanego przez J. M. (1) przy ul. (...) w G. znaleziono należący do K. U. aparat fotograficzny cyfrowego P. (...) o nr (...). K. U. rozpoznała aparat jako własny.

W toku przeszukania mieszkania przy ul. (...) w G. w dniu 28.07.2011r. , zajmowanego przez J. M. (1) ujawniono m.in. wagę łazienkową, kurtkę 3/4 materiału skóropodobnego, suszarkę do włosów, zastawę stołową, perfumy C. H. 212. Wymienione przedmioty K. U. rozpoznała jako własne.

Dowód: zeznania K. U. –k. 493-494, 1103-1104, 1109-1110, 1220-1221, 3240-3242; zeznania T. P. (1) –k. 1114, 3242-3243; zeznania U. R. – k. 1096-1097; protokół oględzin mieszkania k. 1098-1102; wykaz skradzionych rzeczy; protokół przeszukania mieszkania M. W. (1) –k. 443-448; protokół przeszukania mieszkania ul. (...) – k. 116-119; pokwitowanie – k. 1771; protokół przeszukania mieszkania ul. (...) –k. 474-476; częściowo wyjaśnienia M. W. (1) –k. 511-514; protokół oględzin rzeczy –k. 2227 - 2250

Zarzut 3 wobec J. M. (1) i M. W. (1)

Oskarżeni włamali się także do mieszkania przy **ul. (...)/G/34** w G., czego dokonali nie wcześniej niż 22 kwietnia 2011 r. i nie później niż 24 kwietnia 2011 r., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach. Z mieszkania ukradli na szkodę A. S. mienie o łącznej wartości 13.000 zł w postaci telewizora (...) marki LG, laptopa marki H. oraz wyrobów ze złota, tj. bransoletki, 3 par kolczyków, 6 pierścionków, 2 obrączek, zegarka i dwóch stalówek od pióra, na szkodę **A. S.**

W toku postępowania dopuszczono dowód z opinii z zakresu biologii. Z materiału biologicznego obecnego w zabrudzeniu stanowiącym wymaz z końcówek zasilających odbiornik telewizyjny w mieszkaniu A. S. wyizolowano mieszaninę DNA – w mieszaninie zarysowuje się profil dominujący pochodzenia męskiego zgodny z profilem DNA J. M. (1).

Dowód: zeznania A. S. –k. 912-913, 922-923, 3326-3325, protokół oględzin miejsca –k. 916-918; wykaz skradzionych rzeczy – k.397; protokoły badań wstępnych z zakresu biologii –k. 220-224; opinia z zakresu biologii –k1-631- 648

Zarzut 10 wobec J. M. (1) i M. W. (1)

Nie wcześniej niż 22 kwietnia 2011 r. i nie później niż 25 kwietnia 2011r. oskarżeni J. M. (1) i M. W. (3) , po uprzednim wyłamaniu zamków w drzwiach wejściowych, dostali się do wnętrza mieszkania przy **ul.(...) H/8** w G.. Zabrali stamtąd m.in. jednostkę centralną komputera, laptopy A., F. S., monitor Samsung, telewizor (...) oraz telefony komórkowe N. (...) i S. (...), lustro, żelazko T., wszystko o łącznej wartości strat 11.999 zł na szkodę użytkowników mieszkanie **P. i J. A. (1)**.

W toku przeszukania mieszkania J. M. (1) w G. na ul. (...) ujawniono lustro w drewnianej ramie, należące do P. i J. A. (1). Lustro to zostało rozpoznane przez P. A. po ogólnym wyglądzie oraz po miejscach, w którym w lustrze umieszczono haki mocujące. Pasowały one do haków na ścianie pozostałych po kradzieży.

Dowód: zeznania P. A. –k. 194-196, 886-887, 895, 3536-3537, protokół okazania –k. 194-195, zeznania J. A. (1) – k. 889-890, 3537-3538; protokół oględzin miejsca –k. 891-893; dokumentacja fotograficzna –k. 907-908; protokół przeszukania mieszkania u. (...) –k. 128-130; dokumentacja fotograficzna –k. 130a; wykaz skradzionych rzeczy –k. 395; protokół oględzin rzeczy –k. 2227 - 2250

Zarzut 13 wobec J. M. (1) i M. W. (1)

Nie wcześniej niż 10 czerwca 2011 r. i nie później niż 12 czerwca 2011r. J. M. (1) i M. W. (1), po wyłamaniu zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy **ul. (...)/E/34**, skąd dokonali kradzieży mienia o łącznej wartości 6.242,56 zł w postaci telewizora Samsung (...) L. (...) 40 cali, odtwarzacza DVD, laptopa A. (...) M. 17 cali z torbą, kurtki skórzanej motocyklowej, spodni skórzanych, kasku motocyklowego, torby podróżnej, garnituru męskiego, alkoholi, na szkodę **M. S. (1)**.

W toku przeszukania mieszkania L. M. (wówczas J.) ujawniono należący do M. S. (1) telewizor Samsung (...) L. (...) Hz 40 cali o nr (...) - (...) oraz (...) - (...) - 01 . Po okazaniu M. S. (1) rozpoznał wskazany telewizor jako swój po ogólnym

wyglądzie ale także charakterystycznych wgnieceniach podstawy, naklejce na podstawie oraz charakterystycznej nóżce.

W toku przeszukania mieszkania J. M. (1) na ul. (...) w G. ujawniono należący do M. S. (1) laptop A. (...) M. 2000, a w toku przeszukania na ul. (...) ujawniono torbę do notebooka z materiału barwy czarnej z logo D. . M. S. (1) rozpoznał wymienione przedmioty, jako należące do niego.

Dowody: zeznania świadka M. S. (1) – k. 681-682, 686- 687, 1223-1224, 4086-4088; wyjaśnienia M. W. (1) –k. 511-514; protokół oględzin miejsca –k. 684-68; faktury za laptop i telewizor –k. 688-690; dokumentacja fotograficzna –k. 691-692; pokwitowanie –k. 1770; protokół przeszukania mieszkania ul. (...) – k. 146-148; protokół przeszukania mieszkania u. Twarda –k. 116-119; protokół przeszukania mieszkania u. (...) –k. 125-130; dokumentacja fotograficzna –k. 130 a; protokół oględzin rzeczy –k. 2251- 2283; dokumenty z akt szkody M. S. –k. 4205-4230

19 maja 2011 r. funkcjonariusze Policji, P. W. i M. B. prowadzili czynności służbowe na ul. (...) w G.. Około godziny 1:30 zatrzymali do kontroli pojazd marki V. (...) nr rej. (...), którym poruszali się M. W. (1) i J. M. (1). W trakcie legitymowania, oskarżeni zachowywali się nerwowo. Rozglądali się na boki. Nie potrafili wyjaśnić dokąd jadą. Podczas lustracji pojazdu, w bagażniku ujawniono materiałową torbę koloru czarnego, rękawiczki materiałowe i metalowe łomy. M. W. (1) i J. M. (1) nie byli w stanie rzeczowo wyjaśnić do czego służą im te przedmioty. Po zakończeniu kontroli, oskarżeni zostali zwolnieni.

Dowody: zeznania świadka P. W. – k. 488v; notatka urzędowa – k. 487;

W toku przeszukania mieszkania oskarżonego J. M. (1) na ul. (...) w G. w dniu 28.07.2011r. ujawniono zestaw do wyłamywania zamków G.. U oskarżonego M. W. (1) w toku przeszukania ujawniono natomiast 2 łomy. Łom i kilkanaście sztuk rękawiczek materiałowych ujawniono także w samochodzie M. W. (1).

Dowód: protokół przeszukania M. W. – k. 457-459; protokół przeszukania mieszkania J. M. –k. 474-476; protokół przeszukania samochodu –k. 451-453

Zarzuty 1, 4, 5, 6, 7, 11, 12 wobec J. M. (1) i M. W. (1)

W okresie 2 marca 2011 r. do 22 maja 2011 r. nieustaleni sprawcy osoby dokonali 7 kradzieży z włamaniem do mieszkań położonych na terenie G.. I tak:

1) Nie wcześniej niż 02 marca 2011r. i nie później niż 3 marca 2011 r., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, sprawcy dostali się do wnętrza mieszkania przy **ul. (...)/B/1**, skąd dokonali kradzieży mienia o łącznej wartości około 10.148 zł, w tym alkoholu, pieniędzy polskich i euro w kwocie 2.170 zł, zegarków, wyrobów ze złota i telefonu komórkowego N., na szkodę **H. W.** (punkt V. aktu oskarżenia).

2) 30 marca 2011 r., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, sprawcy dostali się do wnętrza mieszkania przy **ul. (...)**, skąd dokonali kradzieży mienia o łącznej wartości około 33.678 zł w postaci ekspresu do kawy marki S., alkoholu, aparatu cyfrowego marki N., pieniędzy w kwocie 5.000 zł, 1.500 euro oraz perfum różnych rodzajów, na szkodę **M. D.** (punkt VI. aktu oskarżenia).

3) Nie wcześniej niż 1 kwietnia 2011 r. i nie później niż 04 kwietnia 2011 r., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, sprawcy dostali się do wnętrza mieszkania przy **ul. (...) 23/A/7**, skąd dokonali kradzieży mienia o łącznej wartości 2.500 zł w postaci telefonów komórkowych N. i S. (...), wyrobów ze złota i aparatu cyfrowego P., na szkodę **M. P. (1)** (punkt VII. aktu oskarżenia).

4) Nie wcześniej niż 7 maja 2011 r. i nie później niż 8 maja 2011 r. w G. po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, dostali się do wnętrza mieszkania przy **ul. (...)**, skąd dokonali kradzieży mienia o łącznej wartości strat 8.300 zł w postaci wyrobów ze złota, pieniędzy w kwocie 3.600 zł, monitora Samsung, telewizora (...), perfum, 8 butelek wina, zapasowego kluczyka do samochodu, na szkodę **B. B. (2)** (punkt XI. aktu oskarżenia).

5) Nie wcześniej niż 18 maja 2011 r. i nie później niż 23 maja 2011 r., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, sprawcy dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...), skąd usiłowali dokonać kradzieży mienia na szkodę **J. S.** (punkt IV. aktu oskarżenia).

6) Nie wcześniej niż 21 maja 2011 r. i nie później niż 22 maja 2011 r., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, sprawcy dostali się do wnętrza mieszkania przy ul. (...), skąd dokonali kradzieży mienia o łącznej wartości 14.996 zł w postaci telewizora (...) S. B., laptop H., wyrobów ze złota, odzieży i innych przedmiotów, na szkodę **J. J. (1)** (punkt I. aktu oskarżenia).

7) Nie wcześniej niż 21 maja 2011 r. i nie później niż 22 maja 2011 r., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach, sprawcy dostali się do wnętrza mieszkania przy **ul. (...)**, skąd dokonali kradzieży mienia o łącznej wartości 6.780 zł w postaci laptopa A., wyrobów ze złota, aparatu cyfrowego S., pieniędzy w kwocie 1.700 zł, kurtki skórzanej, perfum, alkoholu, telefonów komórkowych Samsung i N. oraz modemu internetowego, na szkodę **M. T.** (punkt XII. aktu oskarżenia).

Dowody: zeznania J. J. (1) – k. 501v, 1027-1028, 1037-1038, 3245-3247; zeznania P. S. (1) – k. 704-705, 3739-3740; zeznania J. S. – k. 717, 3244-3245; zeznania H. W. – k. 736-738, 746-747, 3183-3184, 4379-4380; zeznania świadka M. D. – k. 499, 764-766, 775-776, 805, 3181-3182; zeznania świadka P. S. (2) – k. 807; zeznania M. P. (1) – k. 1074-1076, 3323-3325; zeznania M. T. – k. 496, 1149-1151, 1162, 3243-3244; zeznania B. B. (2) – k. 1130-1132, 3535-3536; protokół okazania – k. 356-357; protokół oględzin rzeczy – k. 801-802; opinie z zakresu badań mechanoskopijnych – k. 819-820, 1064-1067; protokoły oględzin miejsca – k. 684, 707-708, 741-743, 768-769, 1030-1032, 1081-1085, 1134-1136, 1154-1156; protokoły zatrzymania rzeczy – k. 770-772, 778-780, 1039-1036; dowody zakupu, paragony – k. 777, 1039-1042, 1078-1080; protokół dokumentacja fotograficzna – k. 878, 1033, 1038, 1084, 1136, 1157-1159; protokół oględzin rzeczy – k. 2227 - 2250

Zarzut 7 wobec L. M.

Nieustalonego dnia w okresie od 10 czerwca 2011r. do 12 lipca 2011r. **L. J. (1) (obecnie M.)** przyjął od jednego ze sprawców J. M. (1) lub M. W. (3) telewizor (...) marki S. o wartości 1.500 zł, który w okresie od 10 do 12 czerwca 2011 r. został skradziony przez M. W. (1) i J. M. (1) z mieszkania M. S. (1) przy ul. (...)/E/34 w G.. 12 lipca 2011 r. telewizor ten został zabezpieczony w trakcie przeszukania mieszkania przy ul. (...) zajmowanego przez L. J. (1).

Dowody: zeznania świadka M. S. (1) – k. 681-682, 686- 687, 1223-1224, 4086-4088; wyjaśnienia M. W. (1) – k. 511-514; protokół oględzin miejsca – k. 684-68; faktury za laptop i telewizor – k. 688-690; dokumentacja fotograficzna – k. 691-692; pokwitowanie – k. 1770; protokół przeszukania mieszkania ul. (...) – k. 146-148;

Zarzuty 14, 15, 16, 17 wobec J. M. (1) i zarzuty 1,2, 3, 4 wobec L. M.

W nocy z 5 na 6 lipca 2011 r. J. M. (1) i L. J. (1) (obecnie M.) udali się do K. w celu dokonania kradzieży samochodów. L. J. (1) poruszał się srebrnym O. (...) oznaczonym brytyjskim numerem rejestracyjnym. J. M. (1) poruszał się innym nieustalonym pojazdem. W trakcie pobytu w wymienionej miejscowości na znajdujących się w pobliżu siebie ulicach dopuścili się włamania do czterech pojazdów osobowych. Były to:

- 1) A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) stanowiący własność G. J. o wartości 30.000 zł;
- 2) A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) stanowiący własność A. i I. K. o wartości 30.000 zł;
- 3) V. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) stanowiący własność J. Z. (1) o wartości 50.000 zł;
- 4) V. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) stanowiący własność M. P. (2) o wartości 25.000 zł.

Wymienione samochodów zostały otwarte przez sprawców na skutek sforsowania zamków przy pomocy przyrządu do wrywania wkładek z założonym blachowkrętem ze stali nierdzewnej o średnicy 3,9 mm. Stacyjki samochodów

marki A. (...), A. (...) i V. (...) zostały sforsowane w wyniku działania płaskiej części roboczej narzędzia typu wkrętak lub typu łamacz.

Dnia 5 lipca 2011 r. w godzinach wieczornych G. J. zatrzymał pojazd marki **A. (...) o nr rej. (...)** na parkingu przy ul. (...) w K.. O nieustalonej dokładnie porze, między godziną 20:00 dnia 5 lipca 2011 r. a godziną 9:15 dnia następnego, działając w opisany wyżej sposób, sprawcy wdarli się do jego wnętrza. Z uwagi na to, że samochód wyposażony był w zabezpieczenie w postaci odcięcia zapłonu, nie udało się go uruchomić. W związku z tym, J. M. (1) i L. M. odholowali go z parkingu przy pomocy liny zaczepionej o tylną oś. Wkrótce po dokonaniu zaboru samochodu, oskarżeni porzucili go. 6 lipca 2011 r. o godzinie 9:15 G. J. zorientował się, że pojazd marki A. (...) został skradziony i zawiadomił o zdarzeniu Policję. O godzinie 16:00, na skutek czynności podjętych przez funkcjonariuszy, samochód został znaleziony na parkingu przy ul. (...) w K., nieopodal Urzędu Miasta.

Dnia 2 lipca 2011 r. A. K. i I. K. zatrzymali pojazd marki **A. (...) o nr rej. (...)** przy pensjonacie na parkingu przy ul. (...) w K.. W nocy z 5 na 6 lipca, o nieustalonej dokładnie porze, J. M. (1) i L. M. wdarli się do jego wnętrza i podjęli próbę uruchomienia silnika. Ponieważ ich starania nie przyniosły oczekiwanego rezultatu, sprawcy opuścili pojazd i oddalili się z miejsca zdarzenia. Nad ranem dnia 6 lipca 2011 r. właścicielka pensjonatu poinformowała A. i I. K., że ich pojazd jest uszkodzony. Z uwagi na powyższe, pokrzywdzeni zawiadomili o zdarzeniu Policję.

6 lipca 2011 r. około godziny 2:00 J. Z. (2) zatrzymał pojazd marki V. (...) **o nr rej. (...)** na podjeździe przed swoim domem przy ul. (...) w K.. O nieustalonej dokładnie porze, między godziną 2:00 a 7:00, J. M. (1) i L. M. wdarli się do wnętrza samochodu i podjęli próbę uruchomienia silnika. Ponieważ ich starania nie przyniosły oczekiwanego rezultatu, sprawcy opuścili pojazd i oddalili się z miejsca zdarzenia. Tuż po godzinie 7:00 J. Z. (3) zauważył, że zamek w drzwiach pojazdu jest uszkodzony, a brama wjazdowa jest otwarta. W związku z podejrzeniem usiłowania kradzieży, zawiadomił o zdarzeniu Policję.

3 lipca 2011 r. M. P. (2) zatrzymał pojazd marki **V. (...) o nr rej. (...)** obok bloku przy ul. (...) w K., gdzie wynajmował pokój. O nieustalonej dokładnie porze w nocy z 5 na 6 lipca, J. M. (1) i L. M. wdarli się do wnętrza samochodu i podjęli próbę uruchomienia silnika. Ponieważ ich starania nie przyniosły oczekiwanego rezultatu, sprawcy opuścili pojazd i oddalili się z miejsca zdarzenia. 7 lipca 2011 r. w godzinach porannych, żona pokrzywdzonego, A. P. (1), zauważyła że samochód nie stoi w miejscu, w którym po raz ostatni go widziała. W związku z podejrzeniem kradzieży, M. P. (2) zawiadomił o zdarzeniu Policję. O godzinie 16:00, na skutek czynności podjętych przez funkcjonariuszy, samochód został znaleziony na parkingu przy ul. (...). Miał uszkodzoną wkładkę zamka w drzwiach kierowcy oraz wyłamaną stacyjkę w kierownicy oraz otwarte szyby. Samochód został przewieziony na parking policyjny w N. skąd został odebrany przez właściciela.

Dowody : zeznania świadka G. J. – k. 3, 4006; zeznania świadka A. K. – k. 15-16v; zeznania świadka J. L. – k. 18v-19, 39-39v, 3737-3738; zeznania świadka J. Z. (1) – k. 25-27; zeznania świadka M. P. (2) – k. 36, 4006; zeznania świadka P. M. – k. 348, 3640-3641; zeznania świadka M. W. (4) – k. 349, 3639-3640; kserokopie dowodów rejestracyjnych – k. 6-6v, 20-20v, 29-31; protokoły oględzin - k. 8-8v, 11-12v, 22-22v, 32-33, 41-43, 45-46v; dokumentacja fotograficzna –k. 43a; pokwitowanie – k. 13, 44; opinie biegłych z zakresu badań mechanoskopijnych – k. 225-227, 359-363; opinia biegłego z zakresu badań biologicznych – k. 220-224; notatka z analizy logowań (...) k. 2030 – 2036; dokumentacja fotograficzna z miejsc kradzieży –k. 3303-3315

W nocy, podczas której J. M. (1) i M. W. (1) usiłowali ukraść w.w samochody - z 5 na 6 lipca 2011 r. funkcjonariusze M. W. (5) i P. D. pełnili służbę w okolicach M.. Około godziny 6:00 w miejscowości M. ustawili się przy drodze prowadzącej ze wschodu, tj. z K. na zachód, tj. do przeprawy pontonowej na W. S.. W pewnym momencie od strony K. nadjechał pojazd marki O. (...) oznaczony brytyjskim numerem rejestracyjnym. Policjanci dostrzegli, że kierującym jest, znany im z racji wykonywania czynności służbowych, L. J. (1). Obok niego, na miejscu pasażera siedziała kobieta o włosach koloru blond.

Od godziny 23:00 5 lipca 2011 r. do godziny 2:15 6 lipca 2011 r. pojazd marki O. (...) oznaczony brytyjskim numerem rejestracyjnym widziany był w K. przez funkcjonariuszy z tamtejszego posterunku Policji.

Telefon należący do J. M. (1) o nr (...) logował się w nocy z 5/6 lipca 2011r. wielokrotnie na terenie M., w tym wielokrotnie na terenie K. (w godzinach od 00:40 do 5:53). W telefonie wielokrotnie zmieniano karty SIM ((...) i (...)). Telefon ten porozumiewał się z telefonem należącym do L. J. (1) (M.) o nr (...). Również telefon L. J. (1) N. (...) o nr (...) logował się tej nocy w K..

Z opinii biologicznej wynika, że z materiału biologicznego obecnego w wymazie sporządzonym z klucza zabezpieczonego z samochodu A. o nr rej. (...)TS wyodrębniono składnik pochodzenia męskiego zgodny z profilem DNA J. M. (1). Na 16 oznaczonych w systemie (...) układów w 14 stwierdzono obecność cech (alleli) takich jakie posiada L. J. (1). Z materiału biologicznego obecnego w wymazach sporządzonych z końców liny zabezpieczonej z samochodu marki A. o nr rej. (...) stwierdzono obecność alleli takich jakie posiada J. M. (1).

W toku przeszukania samochodu L. J. (1) (M.) w dniu 12.07.2011r. ujawniono bilet z napisem (...).

Dowody: zeznania świadka M. W. (5) – k. 208-209, 4003-4005; zeznania P. D. – k. 189, 3937-3940; zeznania świadka P. M. – k. 348, 3640-3641; zeznania świadka M. W. (4) – k. 349, 3639-3640; notatka – k. 95-96; notatka z analizy logowań (...)k. 2030-2036 ; dane od operatora –k. 1794, 1803, 1814, 2049, 1801, 1809, 1810, 2047; protokół przeszukania mieszkania ul. (...) –k. 116-119, protokół przeszukania mieszkania ul. (...) –k. 125-130; protokół przeszukania ul. (...) –k. 146-148; protokoły badań wstępnych z zakresu biologii –k. 220-224; opinia z zakresu biologii –k. 631-648; protokół przeszukania samochodu L. J. - k. 151-153; protokół oględzin rzeczy –k. 2217-2218; bilet – k. 2221

Zarzut 19 wobec J. M. (1) i 6 wobec L. M.

W nocy z 9/10 lipca 2011 r. J. M. (1) i L. J. (1) udali się na ul. (...) (Wyspa S.) w G. samochodem marki V. (...) koloru zielonego butelkowego oznaczonym o numerze rejestracyjnym (...) (brytyjski nr rejestracyjny, samochód należał do Ł. K. – pracodawcy L. J. (1)). Dokonali wówczas włamania do pojazdu marki V. (...) koloru granatowego o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) o wartości 30.000 zł, stanowiącego własność D. M. i R. M.. W pojeździe tym znajdowało się wyposażenie dodatkowe w postaci nawigacji satelitarnej marki T. o wartości 800 zł, radioodtwarzacz o wartości 800 zł i inne bliżej nieustalone przedmioty o wartości 1.200 zł. W celu otwarcia samochodu, sprawcy dokonali wyłamania zamka w drzwiach kierowcy. Po wejściu do środka, sforsowali stacyjkę i uruchomili silnik. Następnie, około godziny 3:00 odjechali z miejsca zdarzenia w stronę ul. (...), przy czym J. M. (1) poruszał się skradzionym pojazdem marki V. (...) o numerze rej. (...), natomiast L. J. (1) podążał za nim drugim pojazdem tej samej marki o numerze rejestracyjnym (...). W tym samym czasie, na ul. (...) przebywali funkcjonariusze Policji, M. W. (5) i P. D., którzy obserwowali okolice wjazdu na most pontonowy w S.. W pewnym momencie oskarżeni przejechali kolejno po sobie w odległości kilkunastu metrów od policjantów. M. W. (5) i P. D. spostrzegli, że w pojazdach poruszają się znani im z racji wykonywanych w przeszłości czynności służbowych J. M. (1) i L. J. (1). Z uwagi na przypuszczenie, że pojazdy te mogą pochodzić z kradzieży, ruszyli za nimi. Oskarżonym udało się jednak zbiec.

Zarówno telefon, którym posługiwał się J. M. (1) (nr (...)), jak i telefon L. M. (nr (...), (...)) logowały się w godzinach wieczorno-nocnych w dniu 09/10 lipca 2011 r. na wyspie S..

Dowody: zeznania świadka R. M. – k. 68-69; zeznania P. D. – k. 189, 3937-3940; zeznania świadka M. W. (5) – k. 210, 4003-4005; dokumentacja fotograficzna – k. 71-86; notatka z analizy logowań – k. 244; opinia z zakresu badań mechanoskopijnych – k. 651-652; dane od operatora –k. 1794, 1803, 1814, 2049, 1801, 1809, 1810, 2047; protokół przeszukania mieszkania ul. (...) –k. 116-119, protokół przeszukania mieszkania ul. (...) –k. 125-130; dokumentacja fotograficzna –k. 130a; protokół przeszukania ul. (...) –k. 146-148; protokół przeszukania L. J. (1) –k. 136-140; umowa ubezpieczenia pojazdu –k. 2222-2223

Zarzut 18 wobec J. M. (1) i zarzut 5 wobec L. M.

W nocy z 11 na 12 lipca 2011 r. J. M. (1) i L. J. (1) udali na **ul. (...)** w G. samochodem marki V. (...) koloru butelkowego oznaczonym brytyjskim numerem rejestracyjnym, gdzie dokonali włamania do pojazdu marki **S. (...)** o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) o wartości 25.000 zł, stanowiącego własność K. W.. W celu otwarcia samochodu, sprawcy dokonali wyłamania zamka w drzwiach kierowcy. Po wejściu do środka, sforsowali stacyjkę i uruchomili silnik. J. M. (1) odjechał wówczas z miejsca zdarzenia w kierunku ul. (...) bez włączonych świateł mijania. W tym momencie pościg za nim podjęli funkcjonariusze Policji wykonujący w pobliżu działania operacyjne. Gdy oskarżony wjechał na ul. (...), policjanci stracili samochód z pola widzenia. Po chwili jednak funkcjonariusz I. A. i T. P. (2) zauważył pojazd w okolicy ul. (...) IV. T. P. (2) spostrzegł, że kierującym jest J. M. (1). W pewnym momencie, oskarżony zatrzymał się na posesji nr (...) i wybiegł z pojazdu. Funkcjonariusze dokonali penetracji terenu przy użyciu psa tropiącego. Około godziny 7:00 uzyskali oni informację, że ścigany przebywa pod adresem ul. (...) w G.. Gdy oskarżony wyszedł przed budynek, policjanci dokonali jego zatrzymania. W trakcie zatrzymania. O godzinie 9:10 na ul. (...) zatrzymany został również L. J. (1).

Z opinii z zakresu biologii wynika, że zarówno na urządzeniu elektronicznym zabezpieczonym z samochodu S. (...), jak i w wymazie z kierownicy i uchwytu drzwi kierowcy i dźwigni zmiany biegów wyizolowano mieszaninę DNA oskarżonego J. M. (1).

Telefon należący do J. M. (1) o nr (...) ((...)) logował się w nocy z 11/12 lipca 2011r. od godz. 0.00 do godz. 0.14, a następnie w miejscu odnalezienia pojazdu na ul. (...) IV od godz. 1.00 do godz.2.12. Telefon, którym posługiwał się L. J. (1) (M.) o nr (...) ((...)) logował się w miejscu kradzieży na ul. (...) od godz. 23.22 do 01.01.

Dowody: zeznania świadka M. W. (5) – k. 210; zeznania K. W. – k. 60-63, 3660-3661; protokół okazania samochodu – k. 352-353; pokwitowanie odbioru pojazdu –k. 355; zeznania świadka I. A. – k. 203-205, 3735-3736; zeznania świadka T. P. (2) – k. 192, 3940-3942; protokół oględzin samochodu S. (...) – k. 45-46; dokumentacja fotograficzna – k. 46a, 50a; protokół oględzin poj. S. (...) – k. 49-50 notatka z użycia psa tropiącego – k. 47; protokoły zatrzymania – k. 97-97v, 134-134v; opinia z zakresu badań biologicznych – k. 220-224, 631-648; notatka z analizy logowań – k. 244; protokół okazania – k. 353-354; pokwitowanie – k. 355; protokół przeszukania ul. (...) –k. 146-148; protokół przeszukania L. J. (1) –k. 136-140

J. M. (1) i L. J. (1) (M.) byli wcześniej zatrzymywani przez policję, gdy poruszali się wspólnie samochodem O. (...) na angielskich numerach rejestracyjnych (...). Byli zatrzymani w dniu 7 czerwca 2011r. Podczas kontroli z pomiędzy nóg J. M. (1) wypadły 2 łamaki, przerobiony kluczyk oraz kostka serwisowa z wejściem euro służąca do przełamywania zabezpieczeń w samochodzie. Ł. zostały znalezione także w toku przeszukania mieszkania L. J. (1) w dniu 12.07.2011r.

Dowód: protokół przeszukania mieszkania L. J. –k. 146-149; protokół zatrzymania rzeczy –k. 232-236; notatka urzędowa –k. 231; kopie notatników służbowych –k. 4131-4138

Zarzut 20 i 21 wobec J. M. (1)

1 lipca 2010 r. nieznani sprawcy dokonali kradzieży pojazdu marki P. (...) o numerze rej. (...) należący do firmy (...). Wraz z pojazdem skradziono dowód rejestracyjny o numerze seryjnym (...). Nieustalonego dnia, nie wcześniej niż od 1 lipca 2010 r. i nie później niż 12 lipca 2011 r. J. M. (1) wszedł w posiadanie tego dokumentu. Przechowywał go w mieszkaniu przy ul. (...), które zajmował wspólnie ze swoją żoną M. M. (3).

12 lipca 2011 r. o godzinie 10:45 funkcjonariusze Policji udali się do mieszkania J. M. (1) i M. M. (3), gdzie dokonali przeszukania. W trakcie tej czynności, w kuchennej szafce ujawniono talerzyk, na którym umieszczony był biały proszek, a także foliowe zawiniątko zawierające susz roślinny koloru zielonego. Nadto, w kuchni znaleziono dowód rejestracyjny od samochodu marki P. (...) o numerze rej. (...) wystawiony na (...) sp. z o.o.

Biały proszek o masie netto 0,89 g zabezpieczony w kuchni J. M. (1) i M. M. (3) zawierał amfetaminę. Natomiast zabezpieczony susz roślinny, to ziele konopi innych niż włókniste o łącznej masie netto 3,20 gramów.

Dowody: zeznania świadka J. Ś. – k. 2019, 2082, 3740; dokumenty rejestracyjne pojazdu P. (...) – k. 1450-1478; protokół przeszukania – k. 125-130; dokumentacja fotograficzna – k. 130a; informacja dot. kradzieży pojazdu P. (...) – k. 2015; protokół oględzin rzeczy – k. 2023 – 2026; opinie z zakresu badań fizykochemicznych – k. 599, 601-603;

Oskarżony M. W. (1) nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. U oskarżonego stwierdzono zespół zależności alkoholowej. Brak jest podstaw do stwierdzenia jakoby w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów działał w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych lub zaburzeń świadomości. Jego sprawność intelektualna mieści się w normie. U oskarżonego nie występowały również inne zakłócenia czynności psychicznych, które znosiły lub ograniczały w stopniu znacznym jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu, czy pokierowania postępowaniem.

Dowód: opinia biegłych z zakresu psychiatrii – k. 2838-2841, 4504-4507, 4531-4539; opinia sądowo-lekarska – k. 3147-3150; historia choroby alkoholowej M. W. – k. 3557-3562

Oskarżony J. M. (1) nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Brak jest podstaw do stwierdzenia jakoby w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów działał w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych lub zaburzeń świadomości. U oskarżonego nie występowały również inne zakłócenia czynności psychicznych, które znosiły lub ograniczały w stopniu znacznym jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu, czy pokierowania postępowaniem.

Dowód: opinia biegłych z zakresu psychiatrii – k. 2108-2110;

Oskarżony J. M. (1) był czternastokrotnie karany. Między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24 kwietnia 2006 r. oskarżony został skazany za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie 6 kwietnia 2008 r. do 5 kwietnia 2009 r.

Dowody: karta karna – k. 4565-4568; odpisy wyroków – k. 563-564, 2305-2308, 2313-2314, 2391-2438-2440; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 4339-4348;

Oskarżony L. M. był jedenastokrotnie karany. Wyrokiem łącznym z dnia 27 listopada 2009 r. (II K 556/09) Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w wymierzył mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności obejmującą między innymi kary jednostkowe orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie o sygn. akt V K 122/03 – kara 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 279 §1 k.k.;
- Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 23 lutego 2004 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 1132/03 – kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.;
- Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie o sygn. akt III K 364/04 – karę 1 roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k.

Oskarżony odbył wymienioną wyżej karę łączną częściowo w różnych okresach od 14.07.2003r. do 15.09.2008r. w łącznym wymiarze przekraczającym 6 miesięcy.

Dowody: karta karna – k. 4578-4580; odpisy wyroków – k. 565, 566, 570, 660-670, 944; informacja o odbyciu kar – k. 659;

Oskarżony M. W. (1) nie był dotąd karany.

Dowody: karta karna – k. 4569-4571

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w sprawie został ustalony zarówno w oparciu o zeznania świadków, opinie kryminalistyczne oraz dokumenty zgromadzone w aktach. Dał on podstawy do przypisania oskarżonym części z zarzucanych im czynów.

Wyjaśnienia **M. W. (1)** Sąd uznał za wiarygodne w części. Co do zasady oskarżony wyjaśniał bowiem niekonsekwentnie. W pierwszych wyjaśnieniach oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, opisując w jaki sposób nawiązał ponowny kontakt ze swoim kolegą ze szkoły podstawowej – J. M. (1) z którym umówili się na wspólne dokonywanie włamań. Następnie oskarżony opisał mechanizm działania – w jaki sposób włamywali się do mieszkania. Wskazał także, że razem dokonali około 15 włamań – raz na tydzień, czasami raz na dwa tygodnie. Oskarżony wskazał także w jakich dzielnicach znajdowały się te mieszkania – były to dzielnice: S., C., M., może 2 mieszkania na P.. Oskarżony nie wskazał jednak konkretnie adresów, pod jakimi dokonywał włamań razem z J. M. (1), ani cech charakterystycznych skradzionych rzeczy czy też mieszkań. Potwierdził jedynie, że spośród znalezionych u niego w domu w toku przeszukania rzeczy, z włamań pochodzą: lornetka, kawałek futra na podłogę i ekspres do kawy S.. Oskarżony w toku tego przesłuchania oświadczył także, że może wskazać miejsca, gdzie razem z J. M. (1) dokonywał włamań.

Skutkiem wyrażonej skruchy i przyznania się przez oskarżonego do winy było zastosowanie wobec niego przez Prokuratora wolnościowych środków zapobiegawczych (wobec J. M. (1) zastosowano tymczasowe aresztowanie). Następnie, kiedy oskarżony stawiał się na kolejne wezwanie, i kiedy miano przeprowadzić z nim eksperyment procesowy, w toku którego zaplanowano okazywanie przez M. W. mieszkań do których się włamał, wskazał on, że nic nie może okazać, bowiem do żadnego z mieszkań się nie włamywał. Dodał, że gdy składał poprzednie wyjaśnienia był po 2-tygodniowym ciągu alkoholowym, noc spędził na izbie zatrzymań i przyznał się bo chciał wyjść do domu. Odnośnie ekspresu do kawy wskazał, że kupił go na giełdzie w P. za 650 zł, a pozostałe zatrzymane u niego rzeczy kupił na rynku na P.. Oświadczył także, że zmienia swoje wyjaśnienia po przemyśleniu, nikt mu jednak nie groził by zmienił wyjaśnienia. Z J. M. (1) spotkał się w okresie objętym zarzutami kilkanaście razy.

Przed Sądem oskarżony ponownie nie przyznał się do winy, wskazując, że za pierwszym razem przyznał się bo chciał wyjść na wolność. Wyjaśniając natomiast po raz ostatni, po kilku latach prowadzenia postępowania wyjaśnił, że w dniu zatrzymania był pod wpływem alkoholu, opowiadano mu o różnych rzeczach, o których nie miał pojęcia. W pewnym momencie przesłuchania prawdopodobnie stracił przytomność, ocknął się, zaczął się rzucać i przyjechało pogotowie, potem na izbę zatrzymań. Całą noc wymiotował. Następnego dnia przewieziono go do M.. W M. wystarczyło by to potwierdził co wcześniej powiedział policjantom i go wypuszczono. Działo się to jakby obok niego, nie wymieniał tych przedmiot. Był pijany jeszcze w trakcie przesłuchania, brał narkotyki jeszcze. Na pytanie jakie narkotyki oskarżony wskazał, że dzień wcześniej lub dwa wziął jakąś pigułkę niewiadomego pochodzenia. Ktoś go poczęstował w parku.

W ocenie Sądu, pomimo deklaracji oskarżonego, że pierwsze złożone przez niego wyjaśnienia były nieprawdziwe, to jednak cechują się one największą szczerością i logiką. Ich szczegółowość jest adekwatna do prawdopodobnego stanu pamięci oskarżonego, są one także prawdopodobne z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego. Jakkolwiek prawdopodobnym jest, że motywem przyświecającym oskarżonemu przy złożeniu tych wyjaśnień była chęć uniknięcia tymczasowego aresztowania, nie oznacza to, że oskarżony podawał nieprawdę. W wyjaśnieniach tych oskarżony wskazał kilkakrotnie, że nie pamięta konkretnych adresów mieszkań ani wynoszonych stamtąd rzeczy, co przeczy tezie o tym, że chciał on złożyć takie wyjaśnienia by uniknąć tymczasowego aresztowania. Gdyby oskarżony rzeczywiście kłamał, by tylko uniknąć pozbawienia wolności, wówczas zapewne prezentowałby postawę bliższą ideałowi podejrzanego przyznającego się do winy, wymieniając miejsca i skradzione przedmioty. Trudno jest także dać wiarę, że we wskazanych wyjaśnieniach oskarżony jedynie odpowiadał na pytania. W wyjaśnieniach tych bowiem pojawiają się szczegóły, które nie mogły być znane organom ścigania, w tym przesłuchującemu podejrzanego prokuratorowi. Prawdą jest, że wkrótce po zatrzymaniu, być może w toku rozmów z policją, podejrzanym trafił do szpitala oraz że bezpośrednio przed zatrzymaniem był pijany, przy czym mógł pić przez dłuższy okres czasu i wykazywać cechy zespołu odstawienia od alkoholu, co potwierdza dokumentacja medyczna oraz zeznania świadka H. N.. Powyższe jednak nie może prowadzić do automatycznego wniosku, że oskarżony w toku składania pierwszych

wyjaśnień nie wiedział, co mówi. Wniosek ten potwierdza treść opinii sądowo-psychiatrycznej o oskarżonym (k. 4532-4534). Według biegłych psychiatrów z analizy materiałów z akt sprawy, wyjaśnień podejrzanego i karty medycznych czynności ratunkowych oraz wywiadu od opiniowanego nie wynika, aby w dniu 29 lipca 2011r. o godz. 14.00 M. W. (1) znajdował się w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych, w tym jakościowych zaburzeń świadomości, które mogłyby spowodować wyłączenie lub ograniczenie zdolności do pokierowania swoim postępowaniem, w tym zdolności do samodzielnego, świadomego i swobodnego formułowania swych wyjaśnień w sprawie. Opinia ta jest jasna i czytelna, zawiera dokładne uzasadnienie wyżej określonych wniosków.

Warto także wskazać, że oskarżony, wyjaśniając jeszcze w postępowaniu przygotowawczym, kiedy odwoływał swoje pierwsze wyjaśnienia, nie kwestionował swojej poczytalności w czasie składania wyjaśnień. Podawał jedynie, że za pierwszym razem się przyznał bo chciał wyjść na wolność.

Podsumowując wyjaśnienia oskarżonego W. należy wskazać, że najbardziej wiarygodne były pierwsze wyjaśnienia oskarżonego. Pozostałe wyjaśnienia stanowiły element przyjętej przez oskarżonego linii obrony, co uczynił zresztą w sposób nieumiejętny, eskalując opis swojego złego stanu zdrowia wraz z przebiegiem postępowania. Dodać trzeba, że pierwsze wyjaśnienia M. W. (1) znajdują potwierdzenie w zeznaniach części z pokrzywdzonych, którzy w znalezionych u W. i M. rzeczach rozpoznali swoją własność. Sprawstwo oskarżonego W. i M. co do części kradzieży potwierdza także opinia z zakresu badań DNA, według której materiał genetyczny oskarżonego W. znaleziono według wszelkiego prawdopodobieństwa w jednym z okradzionych mieszkań, a materiał DNA J. M. (1) w drugim. Należy także wskazać, że znajomość oskarżonego W. i M. znajduje także potwierdzenie w treści zeznań świadka W., który legitymował oskarżonych w maju 2011r. jak jechali razem samochodem, przy czym w aucie mieli rękawiczki, łom i nożyce do metalu.

Oskarżony **J. M. (1)** konsekwentnie, zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i przed sądem, nie przyznawał się do winy i odmawiał składania wyjaśnień. Powyższe zachowanie stanowiło element przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Zgromadzone w aktach sprawy dowody zaprzeczają w znacznej mierze prawdziwości oskarżenia J. M. (1). Będzie o tym mowa w dalszej części uzasadnienia.

Oskarżony **L. M.** (wcześniej J.) co do zasady odmawiał składania wyjaśnień w sprawie, nie przyznając się do winy co do żadnego z czynów. Wyjaśnienia złożył jedynie odnośnie zarzutu paserstwa telewizora, wskazując, że telewizor tej kupił 2 lata wcześniej. Podkreślić należy, że oskarżony był w tej kwestii niekonsekwentny. Najpierw bowiem podał, że kupił telewizor w (...) za 8 tysięcy złotych, na co ma dokumenty, by potem podać, że de facto telewizor kupiła na siebie jego znajoma, a w zasadzie matka jego znajomej pracująca w (...), kupiła przy tym 2 telewizory, drugi dla jego znajomego. Potem oskarżony wskazał, że telewizor był na raty, które były spłacane przez osobę, która nabyła telewizory, a której dawał pieniądze na raty. Nie potrafił jednak wskazać żadnych danych identyfikujących tą osobę, za wyjątkiem imienia (...). Oskarżony twierdził także, że wiele ludzi widziało wcześniej u niego ten telewizor. Przesłuchane w tym przedmiocie osoby wskazały, że albo nie pamiętają telewizora, albo, że był jakiś telewizor u oskarżonego, ale nie potrafiły wskazać bliżej danych identyfikujących odbiornik. Wyjaśnienia oskarżonego, oprócz tego że są niekonsekwentne, są także sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego M. S. (1), który rozpoznał ujawniony u oskarżonego telewizor, wskazując jego cechy charakterystyczne, był także w stanie okazać dowód zakupu telewizora. Zeznania te są, w przeciwieństwie do wyjaśnień oskarżonego, konsekwentne i spójne.

Odnośnie włamań do mieszkań zeznawali właściciele mieszkań bądź ich użytkownicy. Świadcami tymi byli: **P. A., Z. C. (2), K. U., M. T., P. H. (2), M. D., J. J. (1), M. S. (1), H. W., P. S. (1), E. C., E. L., J. A. (1), A. S., M. P. (1), T. P. (1), B. B. (2)**, J. S.. Żaden ze wskazanych świadków nie był bezpośrednim świadkiem włamania ani, nie miał domysłów odnośnie sprawców, ani nie znał oskarżonych. Świadkowie zeznawali głównie na okoliczność tego w jaki sposób włamano się do ich mieszkań i co im skradziono. Zeznania wskazanych świadków nie budziły wątpliwości co do prawdomówności świadków. Świadkowie wskazywali także na wartości jakie, ich zdaniem prezentowały skradzione rzeczy, często wskazania te miały charakter ocenny. Trudno jest bowiem wycenić przedmiot, kupiony kilka lat wcześniej. Tym niemniej brak było podstaw do zarzucenia świadkom złej woli w tym zakresie. Warto podkreślić, że zeznania świadków znajdują także odzwierciedlenie w treści dokumentacji sporządzonej przez policję –

protokołach oględzin, dokumentacji fotograficznej, w przedłożonych przez część świadków dowodach zakupu czy też dokumentów z firmy ubezpieczeniowej. W toku postępowania – jak już wyżej wskazano, w pewnym zakresie oskarżeni kwestionowali zeznania kilku ze świadków: M. S. (1), P. A. i J. A. (1). Powyższe było związane z faktem rozpoznania przez tych świadków wśród rzeczy ujawnionych u oskarżonych, przedmiotów, które zostały im skradzione. W ocenie Sądu kwestionowanie zeznań tych świadków stanowiło przyjętą przez oskarżonych – M. i M., takiej właśnie linii obrony. Tymczasem zeznania świadków są spójne, konsekwentne, zeznania P. A. i J. A. (1) korespondują ze sobą i nie noszą cech konfabulacji.

Odnosnie włamań do samochodów zeznawali właściciele lub użytkownicy pojazdów a także potencjalni świadkowie. Byli to: **G. J., A. K., J. L., J. Z. (4), M. P. (2), K. W., R. M. i J. Ś.** Osoby te nie były bezpośrednimi świadkami kradzieży, nie mieli wiedzy na temat sprawców. Zeznawali co do tego, co zastali na miejscu kradzieży i wysokości szkody. Brak było podstaw do kwestionowania zeznań świadków. Zeznania te miały swoje odzwierciedlenie w przedstawionej przez świadków dokumentacji.

Odrębną grupę świadków stanowili funkcjonariusze policji zaangażowani w ściganie sprawców i prowadzone postępowanie. Byli to: **P. D., T. P. (2), I. A., M. W. (5), P. M., M. W. (6) i P. W.** P. D. i M. W. (5) złożyli istotne zeznania jeśli chodzi o zaobserwowanie L. J. (1) (M.) i J. M. (1) na W. S. i w M. w dniach 5-12 lipca. Zeznania świadków były szczegółowe, konsekwentne i korespondowały ze sobą, a także z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie (vide: bilet na prom na W.). Były one także prawdopodobne z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego. Z zeznaniami T. P. (2) korespondowały z kolei zeznania I. A.. Wymienieni w dniu 11 lipca 2011 roku podjęli obserwację i pościg za pojazdem S. (...), którym poruszał się J. M. (1). Wymienieni funkcjonariusze nie mieli wątpliwości co do tego, że w ściganym samochodzie znajdował się oskarżony. Zeznania tych świadków także były spójne i konsekwentne. Ich zeznania znalazły także odzwierciedlenie w dalszych zeznaniach P. D. i M. W. (5). P. M. i M. W. (6) złożyli z kolei zgodne zeznania na temat obserwacji w K. w nocy z 5/6 lipca (...) samochodu O. (...) na angielskich numerach rejestracyjnych. Również te zeznania były spójne i nie budziły wątpliwości co do wiarygodności. Świadek P. W. zeznał z kolei na okoliczność tego, że w dniu 19 maja 2011 roku zatrzymywał do kontroli samochód V. (...), którym poruszali się M. W. (1) i J. M. (1), którzy przewozili w bagażniku łomy i rękawiczki robocze. Brak było podstaw do kwestionowania wskazanych zeznań. Żaden z funkcjonariuszy nie był w jakikolwiek osobisty sposób powiązany z pokrzywdzonymi czy też oskarżonymi w sprawie. Ich zeznania związane były z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych, nie nosiły cech bezpodstawnego obciążania oskarżonych. Świadczyli na swojej pamięci, wyraźnie wskazując fragmenty zdarzeń, których nie byli pewni.

Sąd co do zasady nie dał wiary zeznaniom **L. C.** – ówczesnej partnerki oskarżonego L. J. (1) (obecnie M.). Świadek zeznała na okoliczności związane ze wspólnym spędzaniem czasu z L. M. w dniach 9-12 lipca 2011r. W ocenie Sądu w zeznaniach tych świadek starała się zeznawać na korzyść oskarżonego, wskazując, że w dniach tych, a w zasadzie w porach nocnych praktycznie nie rozstawała się z oskarżonym, który – choćby w noc z 11 na 12 lipca miał jeździć bez większego celu „po mieście”. Jednocześnie świadek nie wykluczyła pobytu na W. S., ponieważ mogła spać w samochodzie. W ocenie Sądu wiedza świadka na temat działalności przestępczej oskarżonego musiała być większa. Świadek jednak nie chciała obciążać bliskiej sobie osoby, ani także być współpodejrzaną o popełnienie przestępstw. Zeznania L. C. były zresztą także niekonsekwentne. Świadek zmieniała daty i miejsca pobytu podczas kolejnych zeznań. Za wiarygodne można było uznać zeznania świadka w zakresie, w jakim wskazała na markę i kolor samochodu posiadanego przez oskarżonego. Powyższe znajduje potwierdzenie w innych dowodach.

Za zasadniczo niewiarygodne Sąd uznał także zeznania żony oskarżonego M. – **M. M. (3)**. Świadek odmawiała składania zeznań w toku postępowania przygotowawczego. Wielokrotnie wzywana do sądu, stawiała się na jedną z ostatnich rozpraw, gdzie zeznała, że narkotyki – amfetamina znaleziona na talerzyku w szafce należała do jej zmarłej przyjaciółki D. I.. Przyjaciółka ta zmarła na raka i amfetamina jej pomagała, żeby mniej bolało. Nocowała u świadka po operacji, amfetaminę zostawiała u nich, bo w tamtym czasie cały czas była. W czasie przeszukania akurat jej nie było. Nie wie w jaki sposób przyjmowała amfetaminę. Nie wie nic o znalezionej marihuanie. Mąż nie przyjmował narkotyków w tamtym czasie. Świadek wskazała także, że nie wiedziała nigdy o żadnych przestępstwach popełnianych przez męża. Zaprzeczyła, by powiedziała w czasie przeszukania, że narkotyki należą do męża. Wskazała,

że nie powiedziała, że narkotyki należą do przyjaciółki bo nie chciała ją wpędzać w kłopoty. Dodała także, że lustro, zabezpieczone u niej w domu, kupowała razem z mężem w promocji za 20 zł.

Odnosząc się do wskazanych zeznań podnieść trzeba, że przedstawiona przez świadka wersja, jakoby amfetamina znaleziona w domu u świadka i oskarżonego należała do zmarłej już D. I., jest niewiarygodna. Amfetamina nie należy do narkotyków uśmierzających ból czy uspokajających. Wręcz przeciwnie, ma ona działanie silnie pobudzające. Mało prawdopodobne by mogła ona pomóc osobie po mastektomii i chorującej na nowotwór. Działanie przeciwbólowe i uspokajające ma – według literatury marihuana, świadek jednak w swoich zeznaniach wyraźnie wskazała na amfetaminę. Dodać trzeba, że w toku przeszukania M. M. (3) podała, że amfetamina należy do jej męża. Prezentowana obecnie wersja, jakoby nie chciała wówczas zaszkodzić D. I. jest mało wiarygodna. Wobec wcześniejszej wielokrotnej karalności męża, trudno też dać wiarę świadkowi, że nic nie wiedziała o jego przestępczej działalności. Wręcz przeciwnie, wiele wskazuje na to, że M. M. (3) sprzedawała na rynku rzeczy, które do domu przynosił mąż, a które pochodziły z kradzieży. Za niewiarygodne uznać należy także twierdzenia świadka odnośnie tego, że zarekwirowane lustro pochodziło z I. i kosztowało 20 zł. Po pierwsze na taką okoliczność nie wskazał J. M. (1), który rzekomo miał dokonać ze świadkiem tego zakupu. Po drugie zeznania te zdecydowanie nie zgadzają się z treścią zeznań świadków P. i J. A. (2), którzy opisali wygląd lustra i wycenili je na 300 zł.

Sąd nie ocenił jednocześnie i nie włączył w poczet materiału dowodowego zeznań żony oskarżonego W. –k. M. W. (7), bowiem przed sądem odmówiła ona składania zeznań (k. 3362).

Wątpliwości budziły zeznań B. M. – byłej konkubiny L. J. (1) (M.). Świadek zeznawała na okoliczność sprzętów posiadanych przez oskarżonego w czasie ich wspólnego związku. Świadek podała, że w czerwcu 2010r. L. M. przywiózł do domu telewizor Samsung w kartonie. Nie pytała skąd go ma. Następnie świadek wskazała, że okazany jej na zdjęcia telewizor (zarekwirowany od L. M. w czasie przeszukania), jest podobny do tego, który wcześniej stał w ich wspólnym miejscu zamieszkania. Jednak nie jest w stanie stwierdzić z całą pewnością. Wskazać należy, że stwierdzenie świadka o tym, że nie pytała skąd oskarżony ma duży telewizor jest mało prawdopodobne z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego. Jakkolwiek nie można wykluczyć, że oskarżony istotnie przywiózł do domu telewizor Samsung, to – jak przyznała sama świadek M., brak było podstaw do potwierdzenia czy jest to ten sam telewizor, który potem zabezpieczono u oskarżonego.

Na okoliczności związane z posiadaniem przez oskarżonego M. telewizora zeznawali także M. C. i A. P. (2). Świadcowie potwierdzili, że widzieli wcześniej u L. M. i B. M. telewizor, jednak jedyne co pamiętali, to to, że telewizor był płaski. Nie pamiętali marki wielkości ani koloru ramy telewizora. Brak było jednak podstaw do kwestionowania zeznań świadków.

Brak było podstaw do kwestionowania zeznań świadka H. N. – lekarza z pogotowia ratunkowego, zeznającego na okoliczności związane z udzielaniem pomocy M. W. (1). Świadek nie pamiętał pacjenta – zeznawał na podstawie własnej praktyki i okazanej mu dokumentacji medycznej.

Pewne wątpliwości budziły zeznania świadka M. S. (3), który przeprowadzał rozmowę z M. W. (1) po jego zatrzymaniu, co ujął następnie w notatce służbowej. W świetle późniejszych, dużo mniej szczegółowych wyjaśnień oskarżonego, trudno dać wiarę temu, by oskarżony podał w rozmowie funkcjonariuszowi policji tyle szczegółów z włamań do których miał się przyznawać. Dużo bardziej prawdopodobne jest to, że policjant przeczytał zatrzymanemu dane dotyczące włamań i konkretnych adresów.

W toku postępowania przygotowawczego dopuszczono dowód z opinii kryminalistycznych. Były to opinie z zakresu biologii, mechanoskopii, z zakresu badań chemicznych, informatyki.

Opinia z zakresu badań biologicznych dotyczyła badania śladów DNA pozostawionych w samochodach, które usiłowano ukraść oraz śladów pozostawionych w mieszkaniach, do których się włamało. W ocenie Sądu brak było podstaw do kwestionowania wniosków z opinii, według których w niektórych z pojazdów i mieszkań ujawniono materiał genetyczny J. M. (1) i L. J. (1) (M.). Opinia została sporządzona przez doświadczonego specjalistę, nie powiązanego w żaden sposób ze stronami postępowania. Nie było także – wbrew twierdzeniom oskarżonego J. M. (1)

– podstaw do kwestionowania sposobu przeprowadzenia oględzin miejsc i zebrania materiału biologicznego. Został on zapakowany w sposób zgodny z procedurą.

Za prawidłowo sporządzoną można także uznać opinię z zakresu badań chemicznych, według której substancje znalezione w mieszkaniu J. M. (1) stanowiły marihuanę i amfetaminę. Opinia jest jasna i czytelna.

Wątpliwości nie budziły także opinie z zakresu mechanoskopii, dotyczące głównie badania wkładek do zamków w samochodach oraz znalezionych na miejscu przestępstw narzędzi. Opinie te nie przyczyniły się w dużym stopniu do ustaleń stanu faktycznego w sprawie, jakkolwiek nie budziły wątpliwości co do prawidłowości sporządzenia. Prawidłowo sporządzona była także opinia z zakresu daktyloskopii.

Opinia z zakresu informatyki dotyczyła z kolei badania zawartości zabezpieczonych od oskarżonych telefonów. Opinia ta została sporządzona przez doświadczonych biegłych, nie przyczyniła się jednak do ustaleń stanu faktycznego w sprawie.

W toku postępowania przygotowawczego jak i przed sądem dopuszczono także dowód z opinii sądowo-psychiatrycznych o oskarżonych J. M. (1) i M. W. (1). Opinie te są pełne, wskazują na przyjętą metodykę badania, wydane zostały po bezpośredniej rozmowie z oskarżonymi. Sporządzone zostały przez doświadczonych biegłych. Wnioski zawarte w opiniach nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że zarówno J. M. (1), jak i M. W. (1) byli w czasie popełnienia zarzucanych im czynów w pełni poczytalni. Większe znaczenie w sprawie miała opinia biegłych o M. W. (1) wydana przez psychiatrów pod koniec postępowania przed sądem na okoliczność tego, czy wyjaśniając po raz pierwszy oskarżony był w stanie złożyć wyjaśnienia w sposób świadomy. Jak już wcześniej wskazywano opinia w tym zakresie jest pełna, jasna i nie pozostawia żadnych wątpliwości.

Wątpliwości nie budziła także opinia neurologiczna o oskarżonym J. M. (1) wydana na okoliczność jego zdolności do udziału w postępowaniu. Nie miała ona jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął także pod uwagę inne, liczne dokumenty: protokoły oględzin miejsc kradzieży wraz z dokumentacją fotograficzną, oględzin samochodów, rzeczy, protokoły przeszukania, zatrzymania osób i rzeczy, protokoły badań wstępnych, okazania, odpisy wyroków, dowody zakupu, informacje od operatorów sieci komórkowych, niektóre z notatek urzędowych, dokumentacja medyczna, zaświadczenie o terapii, dane o karalności, orzeczenie o niepełnosprawności. Dokumenty te nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności i prawidłowości sporządzenia. Korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie.

Znaczenia w sprawie nie miały zeznania świadków wskazanych do ujawnienia w trybie art. 333 §2 k.p.k.

Wskazać należy, że Sąd rozważał także włączenie w poczet materiałów dowodowych dokumentów niejawnych, które wpłynęły do akt sprawy w toku postępowania sądowego, po wysłaniu zapytania przez Sąd. Dokumenty te uzyskane zostały w znacznej mierze na skutek podsłuchów. Przesłuchania zarzucane oskarżonym nie należały jednak ani nie należą do katalogu przestępstw wskazanych w art. 237 § 3 k.p.k. Co do zasady zatem kontrola i utrwalanie rozmów w tym zakresie nie powinna mieć miejsca. Aktualne brzmienie art. 168 a k.p.k. dopuszcza co prawda wykorzystanie dowodu uzyskanego z naruszeniem przepisów postępowania, a art. 168 b k.p.k. wykorzystanie dowodu uzyskanego w wyniku kontroli operacyjnej niezależnie od rodzaju przestępstwa którego kontrola dotyczyła zachodzą jednak w ocenie sądu wątpliwości co do czasowego zakresu stosowania tych przepisów i ich charakteru. Mając na uwadze te wątpliwości Sąd zdecydował o nieujawnianiu i niewłączeniu w poczet materiałów dowodowych wskazanych dokumentów. Można jedynie dodać, że co do zasady dowody te nie miały większego znaczenia w sprawie i ich włączenie w poczet dowodów nie miałyby wpływu na wynik postępowania.

Mając na uwadze zgromadzony stan faktyczny Sąd doszedł do wniosku, że istnieje możliwość przypisania oskarżonym większości z zarzucanych im czynów.

Zarzuty od I do XIII

Zarzuty kradzieży z włamaniem do 13 mieszkań na terenie G. postawiono J. M. (1) i M. W. (8). Głównym dowodem mającym przy tym wskazywać na winę oskarżonych w tym zakresie, miały być wyjaśnienia M. W. (1), który na początkowym etapie postępowania przygotowawczego – jak już wcześniej wskazano – przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, wskazując, że dopuścił się ich wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1). Jak wyżej wspomniano, Sąd co do zasady uznał, że oskarżony wyjaśniał wówczas swobodnie i świadomie, pomimo tego, że był wówczas po trwającym dłuższy okres czasu ciągiem alkoholowym. Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony szczerze przyznał się do dokonywania włamań do mieszkań na terenie G. wspólnie z J. M. (1) i wiarygodnie opisał sposób, w jaki wspólnie z J. M. się włamywali.

Fakt współdziałania oskarżonych w tym zakresie znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka W. (oraz notatce urzędowej), z których wynika, że oskarżeni M. i W. byli razem legitymowani w nocy z 18 na 19 maja 2011 roku, kiedy poruszali się samochodem po mieście. W ujawnionej w samochodzie torbie mieli porzucane rękawiczki, metalowe łomy, śrubokręty i nożyce do metalu. Wskazane przedmioty są zwyczajowo używane przy dokonywaniu włamań.

Wracając do wyjaśnień oskarżonego W., niewątpliwie jednak przyznać trzeba, że jego wyjaśnienia, w zakresie przyznania się do wszystkich zarzucanych mu czynów, częściowo mogły być motywowane chęcią wyjścia na wolność i uniknięcia tymczasowego aresztowania. Trudno jest także zakładać, by ktokolwiek, kto dokonał kilkunastu, czy nawet kilkudziesięciu włamań w różnych dzielnicach G., pamiętał wszystkie ulice i dokładne adresy, gdzie dokonywał włamań bez wizji lokalnej na miejscu dokonania przestępstw. Z tych też powodów – pomimo tego, że ogólne stwierdzenie M. W. (3) o dokonywaniu włamań z J. M. (1) należało uznać za wiarygodne – trudno było przyjąć za pewnik - jedynie na podstawie ogólnego przyznania się do winy oskarżonego – że J. M. (1) i M. W. (1) dokonali wszystkich zarzucanych im włamań w określonych w zarzutach lokalizacjach. Zasady doświadczenia życiowego podpowiadają, że funkcjonariusze policji, stawiając podejrzanemu wówczas M. W. (1), zarzuty, skompilowali listę wszystkich zgłoszonych kradzieży z włamaniem dokonanych w pewnym okresie czasu, we wskazanych ogólnie przez oskarżonego rejonach, popełnionych w podobny sposób, których sprawcy nie zostali wykryci. Stawiając przy tym zarzuty podejrzanemu, policja nie posiadała przy tym wówczas innych dowodów na jego sprawstwo.

Przyznanie się do winy oskarżonego może być istotnym dowodem w sprawie. By uznać je za wartościowy i podstawowy dowód, wyjaśnienia te muszą jednak być szczegółowe i spójne z pozostałym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia M. W. (1) były ogólne, nie odnosiły się do konkretnych zarzutów. Co zrozumiałe, oskarżony nie pamiętał, co, z którego mieszkania zostało ukradzione, ani nie podał co, jako sprawcy, zrobili z poszczególnymi łupami. W związku z powyższym Sąd stwierdził, że wyjaśnienia M. W. (1) złożone na policji nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do uznania winy oskarżonych w zakresie stawianych im zarzutów, związanych z kradzieżami z włamaniem do poszczególnych mieszkań. Sąd uznał oskarżonych za winnych w związku z powyższym jedynie w tych przypadkach, gdy inne dowody także potwierdzały sprawstwo oskarżonych. Nie można bowiem wykluczyć, że niektóre z włamań opisanych w akcie oskarżenia zostały dokonane przez innych, nieustalonych sprawców.

Zarzut I

Oprócz dowodów wskazujących na to, że niewątpliwie do włamania doszło (zeznania J. J. (1), protokół oględzin miejsca, dokumentacja fotograficzna, opinia mechanoskopijna), brak jest dowodów na to, że włamanie zostało dokonane przez J. M. (1) i M. W. (1). J. J. (1) nie rozpoznał wśród zatrzymanych u oskarżonych przedmiotów, rzeczy stanowiących jego własność, a w mieszkaniu nie odnaleziono śladów biologicznych czy daktyloskopijnych oskarżonych. Wyjaśnienia M. W. (1) złożone na policji nie odnosiły się szczegółowo do tego włamania. Mając to na uwadze Sąd uznał, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonym tego przestępstwa, co skutkowało uniewinnieniem ich od tego czynu.

Zarzut II

Dowody zgromadzone w sprawie pozwoliły na przypisanie oskarżonym winy. Wyjaśnienia M. W. (1), w których przyznał się do winy były co prawda ogólne także w zakresie tego przestępstwa. Na sprawstwo oskarżonych wskazują

jednak także inne dowody. Jak wskazano w stanie faktycznym, w mieszkaniu zajmowanym przez J. M. (1) przy ul. (...) znaleziono buty CAMPUS, buty S., lokówkę do włosów Samsung, które zostały w toku okazania rozpoznane przez pokrzywdzonego Z. C. (1). Z. C. (1) jako należący do niego rozpoznał także telewizor, który został odnaleziony u Ł. K. – pracodawcy i kolegi L. J. (1) (M.), współsprawcy innych przestępstw, popełnianych wspólnie z J. M. (1). W związku z powyższym Sąd uznał, że istnieją wystarczające dowody do uznania winy oskarżonych w zakresie zarzutu II aktu oskarżenia.

Zarzut III

W przypadku włamania na ul. (...) w G. istotnym dowodem w sprawie jest opinia z zakresu biologii, wskazująca że w mieszkaniu pokrzywdzonej A. S. odnaleziono ślady DNA J. M. (1). Powyższe stanowi wystarczający dowód na to, że J. M. (1) był we wskazanym mieszkaniu. W świetle wyjaśnień M. W. (1) nie ma wątpliwości, że J. M. (1) przebywał w tym mieszkaniu wspólnie z M. W. (1) w celu kradzieży, której dokonali po wylamaniu zamków w drzwiach.

Zarzut IV

W sprawie zgromadzono dowody świadczące o tym, że do włamania doszło (zeznania P. S. (1), J. S., protokół oględzin mieszkania). Brak jest jednak innych (za wyjątkiem ogólnego przyznania się M. W. (1) do winy) wskazujących na sprawstwo oskarżonych M. i W.. Sąd w związku z powyższym, tłumacząc nie dające się rozstrzygnąć wątpliwości na korzyść oskarżonych, uniewinnił ich od wskazanego zarzutu.

Zarzut V

W sprawie zgromadzono dowody świadczące o tym, że do włamania doszło (zeznania H. W., protokół oględzin mieszkania). Brak jest jednak innych (za wyjątkiem ogólnego przyznania się M. W. (1) do winy) wskazujących na sprawstwo oskarżonych M. i W.. H. W. okazano zegarek marki A. zabezpieczony w mieszkaniu J. M. (1), jednak pokrzywdzony stwierdził, że nie może potwierdzić, że jest to zegarek należący do niego, miał bowiem inny pasek. Sąd w związku z powyższym, tłumacząc nie dające się rozstrzygnąć wątpliwości na korzyść oskarżonych, uniewinnił ich od wskazanego zarzutu.

Zarzut VI

Również w przypadku tego zarzutu niewątpliwie doszło do włamania, na co wskazują zeznania M. D., P. S. (2), protokół oględzin rzeczy czy opinia z zakresu badań mechanoskopijnych. Brak jest jednak bezpośrednich dowodów na sprawstwo oskarżonych. Pokrzywdzona D. w toku okazania nie rozpoznała okazanego jej laptopa ani biżuterii, ujawnionych w mieszkaniu jednego z oskarżonych. Sąd uniewinnił zatem oskarżonych M. i W. od zarzucanego im czynu.

Zarzut VII

Na włamanie wskazują zeznania pokrzywdzonej M. P. (1) i protokół oględzin mieszkania. Nie ma jednak dowodów na sprawstwo oskarżonych. Nie ujawniono w mieszkaniu śladów biologicznych należących do oskarżonych. Wyjaśnienia M. W. (1) nie odnoszą się bezpośrednio do tego zarzutu, zawierając jedynie ogólne przyznanie się do winy. Sąd uniewinnił zatem oskarżonych od zarzucanego im w tym zakresie czynu.

Zarzut VIII

Na fakt dokonania włamania wskazują zeznania E. L., L. K. i P. H. (2), a także protokół oględzin miejsca czy dokumentacja fotograficzna. Wskazać trzeba, że w mieszkaniu M. W. (1) odnaleziono lornetkę marki C., która została rozpoznana przez P. H. (3) jako lornetka, która została mu ukradziona. Powyższy dowód przesądza o możliwości przypisania oskarżonym M. W. (1) i J. M. (1) zarzucanego im w punkcie VIII aktu oskarżenia przestępstwa.

Zarzut IX

O fakcie włamania do mieszkania na ul. (...) przesądzą zeznania K. U., U. R., T. P. (1), protokół oględzin mieszkania, protokół przeszukania i zatrzymania rzeczy. Na bezpośrednie sprawstwo oskarżonych wskazują zeznania K. U., która – jak wskazano w stanie faktycznym rozpoznała jako własne szereg rzeczy (ekspres do kawy S., skórę koloru jasnego, aparat fotograficzny, wagę łazienkową, kurtkę skóropodobną, suszarkę do włosów, zastawę stołową, perfum), które zostały ujawnione w toku przeszukania mieszkań obu oskarżonych. Wina oskarżonych nie budziła w tym zakresie wątpliwości.

Zarzut X

Zeznania P. i J. A. (1), protokół oględzin świadczą o włamaniu. Na winę oskarżonych wskazuje także ta część zeznań P. A. w których rozpoznał on jako własne, lustro ujawnione w toku przeszukania mieszkania J. M. (1). Jak już wcześniej wskazywano zeznania P. A. były w tym zakresie wiarygodne – brak było podstaw do ich kwestionowania. Powyższe pozwalało uznać winę obu oskarżonych co do włamania opisanego w zarzucie X.

Zarzut XI

Na fakt włamania wskazują zeznania B. B. (2) i protokół oględzin mieszkania. Brak jest natomiast jakichkolwiek dowodów bezpośrednich wskazujących na winę oskarżonych w tym zakresie. Wyjaśnienia M. W. (1) nie odnosiły się wprost do tego zarzutu, a jego przyznanie się do winy było zbyt ogólne by skazać oskarżonych za przestępstwo opisane w tym zarzucie.

Zarzut XII

Fakt dokonania włamania potwierdzają zeznania M. T., protokół oględzin miejsca czy dokumentacja fotograficzna. Podobnie jak w zarzucie XI i pozostałych brak jest bezpośrednich dowodów wskazujących na winę oskarżonych.

Zarzut XIII

Jak wskazano w stanie faktycznym o winie oskarżonych co do włamania opisanego w tym zarzucie przesądzą zeznania M. S. (1), który rozpoznał jako własny laptop A. (...) M. oraz torbę do notebooka ujawnione w mieszkaniach J. M. (1). Nadto rozpoznał także telewizor, który został ujawniony w mieszkaniu L. J. (1) (M.), który to musiał zostać przekazany lub sprzedany L. M. przez J. M. (1) lub M. W. (1). Powyższe dowody przesądzały o winie oskarżonych.

Zarzuty XIV – XVII wobec J. M. (1) i I – IV wobec L. M. (J.)

W ocenie Sądu istniały podstawy do przypisania winy oskarżonym J. M. (1) i L. M. co do włamań czy też usiłowania włamań do samochodów, które miały miejsce w K. w nocy z 5 na 6 lipca 2011 roku. Jak już wskazano w ustalonym stanie faktycznym telefony obu oskarżonych logowały się tej nocy na terenie M. i w samej K.. Samochód, którym jeździł L. M. widziany był tej nocy przez lokalnych funkcjonariuszy policji przy przeprawie promowej. Nadto widzieli go także policjanci M. W. (5) i P. D., którzy w pojeździe zobaczyli samego L. M.. Dodatkowo w później przeszukiwanym samochodzie O. (...), którym poruszał się L. M. ujawniono bilet na prom W. pochodzący z tego okresu. Ponadto o sprawstwie oskarżonych świadczy opinia biologiczna, z której wynika, że J. M. (1) pozostawił swoje DNA w dwóch z pojazdów, które oskarżeni usiłowali ukraść, a w jednym z pojazdów ujawniono prawdopodobnie DNA L. M. (J.).

Jakkolwiek nie we wszystkich pojazdach ujawniono ślady biologiczne oskarżonych, należy założyć że wszystkich włamań dokonali oskarżeni. Z uwagi na fakt, że K. jest małą miejscowością, a ulice na jakich zaparkowane były pojazdy znajdowały się blisko siebie, trudno jest zakładać, że ten samej nocy, na sąsiadujących ulicach kradzieży z włamaniem dokonywaliby jeszcze inni sprawcy, działający dodatkowo w ten sam sposób, przy wykorzystaniu podobnych narzędzi. Dodać należy, że Sąd, podobnie jak oskarżyciel uznał, że w przypadku zarzutu XIV (kradzież na ul (...)) uznał, że sprawcy nie tylko usiłowali ukraść pojazd, ale jej dokonali. Samochód odnalazł się do prawda następnego dnia, jednak w innym miejscu, na innej ulicy (...), gdzie sprawcy porzucili go, nie potrafiąc ostatecznie uruchomić pojazdu). W

przypadku pozostałych włamań pojazdy pozostały de facto na miejscach, na których były wcześniej zaparkowane, więc właściwym były przyjęcie formy stadialnej usiłowania.

Zarzut XVIII wobec J. M. (1) i V wobec L. M. (J.)

Jak już wskazano w stanie faktycznym na fakt dokonania przez oskarżonych kradzieży z włamaniem do samochodu S. (...) na ul. (...) w G. wskazują zeznania I. A. i T. P. (2), którzy widzieli w skradzionym pojeździe uciekającego J. M. (1). W odnalezionym pojeździe ujawniono także materiał DNA oskarżonego M.. Nadto zarówno telefon J. M. (1) jak i L. M. logował się w miejscu kradzieży – na ul. (...) o tej samej porze – w czasie domniemanej kradzieży. L. M. nie był co prawda widziany przez funkcjonariuszy, jednak przyjęty przez oskarżonych sposób działania, choćby w czasie przestępstw dokonywanych w K. wskazuje, że w ramach przyjętego podziału ról oskarżony M. pomagał J. M. (1) w samym włamaniu, a następnie ewentualnie ubezpieczał go jadąc innym pojazdem – samochodem O. (...). Fakt wcześniejszego współdziałania oskarżonych oraz fakt, że tej samej nocy, o tej samej porze telefon L. M. logował się na ulicy na której dokonano kradzieży, w tej samej stacji (...) co telefon J. M. (1), jest wystarczający do przypisania oskarżonemu M. współdziałania z J. M. (1) przy tym przestępstwie.

Zarzut XIX wobec J. M. (1) i VI wobec L. M.

W ocenie Sądu wina oskarżonych odnośnie kradzieży samochodu V. (...), dokonanej w nocy z 9/.10 lipca 2011r. na ul. (...) w G. (Wyspa S.) nie budzi wątpliwości. Oskarżeni zostali zaobserwowani w okolicy mostu pontonowego na wyspę przez funkcjonariuszy policji M. W. (5) i P. D., ponownie pełniących tam służbę i podjęli pościg na pojazdami, którymi poruszali się oskarżeni. Nadto ponownie telefony obu oskarżonych logowały się w tym samym czasie na W. S..

Zarzut XX wobec J. M. (1)

Nie ulega wątpliwości, że w mieszkaniu zajmowanym przez J. M. (1) i jego żonę ujawniono amfetaminę i marihuanę (na talerzyku w szafce kuchennej). Oskarżony nie przyznał się do posiadania w.w środków odurzających. Natomiast żona J. M. (3) M. wskazała, że narkotyki te należały do jej zmarłej przyjaciółki D. I.. Jak wskazano już wcześniej, Sąd nie dał wiary zeznaniom M. M. (3) w tym zakresie. Powyższe jednak nie przesądza czyją własność stanowiły narkotyki. Mieszkanie zajmowane było wszak przez dwie osoby dorosłe. J. M. (1) był wcześniej karany za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. M. M. (3) z kolei leczy się od lat z powodu depresji i również przyjmuje silne środki o działaniu narkotycznym na receptę (C.). W ocenie Sądu narkotyki mogły należeć zarówno do oskarżonego jak i do jego żony – żadnej z tych opcji nie należy wykluczyć. W toku przeszukania M. M. (3) oświadczyła co prawda funkcjonariuszom, że wskazane środki są własnością jej męża, powyższe nie powinno jednak stanowić samodzielnej podstawy do skazania i nie powinno być brane pod uwagę. M. M. (3) nie była wówczas pouczona o prawie do odmowy składania zeznań. Nadto mogła działać celowo, chcąc – obciążając męża – samej uchylić się od odpowiedzialności.

Zarzut XXI wobec J. M. (1)

W mieszkaniu J. M. (1) przy ul. (...) ujawniono także dowód rejestracyjny od pojazdu P. (...) o numerze rej. (...) wystawiony na (...) sp. z o.o. Samochód wcześniej skradziono. Można założyć, że wskazany dowód rejestracyjny znalazł się w mieszkaniu za sprawą J. M. (1). Niezależnie od tego, czy sam brał udział w kradzieży wskazanego pojazdu (co wydaje się prawdopodobne z uwagi na treść innych stawianych mu zarzutów) czy też wszedł w posiadanie wskazanego dokumentu w inny sposób, nie ulega wątpliwości, że dokument ten był ukrywany przez J. M. (1) oraz że nie miał on prawa nim rozporządzać. Działanie oskarżonego wypełniło zatem znamiona przestępstwa z art. 276 k.k. Wskazając jednocześnie należy, że zasadnym było zmodyfikowanie ram czasowych wskazanego przestępstwa. W zarzucie błędnie wskazano, że J. M. (1) dopuścił się wskazanego czynu nie wcześniej niż od 1 lipca 2010r. i nie później niż do 12 lipca 2012r., podczas gdy przeszukania w mieszkaniu oskarżonego dokonano w lipcu 2011r. Powyższe wymagało zatem odrębnego ustalenia.

Zarzut VII wobec L. M. (J.)

L. M. postawiono zarzut nabycia telewizora pochodzącego z kradzieży dokonanej na szkodę M. S. (1). Wskazać trzeba, że nie ulega wątpliwości, iż kradzieży z włamaniem do mieszkania M. S. (1) dokonali J. M. (1) i M. W. (1) (co zostało opisane powyżej). M. S. (1) rozpoznał skradzione na jego szkodę przedmioty (nie tylko telewizor ujawniony w mieszkaniu L. M.). Jak już wcześniej także wskazano wyjaśnienia L. M. odnośnie wskazanego telewizora były niekonsekwentne, niejasne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Brak jest podstaw do kwestionowania tego, że wskazany telewizor rzeczywiście był własnością M. S. (1). Pozostaje pytanie, w jaki sposób L. M. wszedł w posiadanie wskazanego telewizora. Niewątpliwie znał on w czasie dokonania włamania J. M. (1) – w tym samym okresie razem z nim dokonywał włamań do samochodów. Znał też M. W. (1) (co wynika z wyjaśnień tego oskarżonego). Zapewne zatem telewizor, pochodzący z jednej z dokonanej wspólnie przez wymienionych kradzieży, otrzymał od J. M. (1), ewentualnie M. W. (1). W zarzucie wskazano, że L. M. nabył wskazany telewizor. Na powyższe jednak brak było dowodów. Nie można wykluczyć, że J. M. (1), wchodzący w owym czasie w posiadanie wielu wartościowych przedmiotów pochodzących z kradzieży, dał telewizor L. M. nieodpłatnie. Sąd zatem w miejsce znamienia „nabył” przypisał oskarżonemu, że „przyjął” on wskazany telewizor. Dodać należy, że w ocenie Sądu oskarżony musiał wiedzieć, że pochodzi on z kradzieży. Skoro sam dokonywał przestępstw kradzieży wspólnie z J. M. (1), to wiedział on, że J. M. (1) jest złodziejem i utrzymuje się z kradzieży. Działanie L. M. wypełniło zatem znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 k.k.

Podsumowanie

W przypadku czynów wymienionych w punktach II, III, VIII, IX, X i XIII aktu oskarżenia, a także w przypadku czynów wymienionych w punktach od XIV do XIX aktu oskarżenia (punkty I-VI w odniesieniu do L. M.) zachowania oskarżonych wypełniły znamiona czynów z art. 279 § 1 k.k.. Oskarżeni dokonali włamań – odpowiednio – do mieszkań i samochodów, tj. wdarli się do tych obiektów po uprzednim sforsowaniu zabezpieczeń w postaci zamków. W przypadku czynów wymienionych w punktach XV, XVI i XVII (II, III i IV w odniesieniu do L. M.) aktu oskarżenia J. M. (1) i L. M. nie dokonali zaboru pojazdów. Nie ulega jednak wątpliwości, że ich zachowania bezpośrednio do tego zmierzały. Oskarżeni nie osiągnęli zamierzonego celu jedynie z tego powodu, że w samochodów nie udało im się uruchomić. Czyny te objawiły się zatem w formie stadialnej usiłowania (art. 13 § 1 k.k.) z uwagi na to, że udało im się uruchomić ich silników. Pozostałe spośród wskazanych wyżej czynów objawiły się w formie stadialnej dokonania, gdyż oskarżeni dokonali zaboru rzeczy, które były dla nich cudzymi. M. W. (1), J. M. (1) i L. M. potraktowali te przedmioty jak swoje i włączyli je w skład swych majątków, postępując z nimi tak jak właściciele (dokonali zaboru w celu ich przywłaszczenia). Sąd przy tym w przypadku niektórych z włamań do mieszkań uściślił opis skradzionych rzeczy.

Czyny wskazane w punktach II, III, VIII, IX, X i XIII aktu oskarżenia zostały popełnione z wykorzystaniem takiej samej sposobności (przy użyciu takich samych narzędzi, w podobny sposób) w krótkich odstępach czasu, maksymalnie do kilku tygodni, a żaden z nich nie został poprzedzony wyrokiem za czyn wcześniejszy. Zostały także popełnione w tym samym składzie osobowym. Sąd uznał zatem, że oskarżeni M. W. (1) i J. M. (1) działali w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

Drugą grupę przestępstw łączących się w ciąg stanowiły włamania i usiłowania włamań do samochodów (zarzuty od XIV do XIX wobec J. M. (1) i od I do VI wobec L. M.). Również te przestępstwa popełniono w niewielkim odstępie czasu, w podobny sposób, w tym samym składzie osobowym.

Dodać należy, że pomimo faktu, że wszystkie wskazane wyżej czyny kwalifikowane były z art. 279 § 1 k.k. i zostały popełnione w odstępie nie dłuższym niż 6 miesięcy, sąd uznał, że brak zasadnym będzie pozostawienie (w przypadku zarzutów stawianych J. M. (1)) działania w ramach dwóch ciągów przestępstw. Oba – jak wyżej wskazano - różniły się sposobem działania, osobą współsprawcy, przedmiotem przestępstwa – w jednym bowiem ciągu chodziło o włamania do mieszkań a w drugim do samochodów.

W czasie popełnienia przez oskarżonych przypisanych im czynów, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca ich kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonych. Nie byli oni w szczególności ograniczeni w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swoich czynów przez chorobę

psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. M. W. (1), J. M. (1) i L. M. są i już w trakcie popełnienia czynów byli osobami dorosłymi. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonych.

Stopień szkodliwości społecznej przypisanych oskarżonym czynów był wysoki. Nie ulega wątpliwości, że w przypadku czynów wymienionych w punktach II, III, VIII, IX, X i XIII oraz XIV-XIX (I-VI wobec L. M.) aktu oskarżenia oskarżeni działali z premedytacją i dopuścili się zamachów na mienie o stosunkowo wysokiej wartości. M. W. (1), J. M. (1) i L. M. działali zwykle po zmroku, typując cele zamachu z rozmysłem. Oskarżeni kierowali się w wymienionych przypadkach pragnieniem łatwego zysku. W przypadku wszystkich przypisanych im czynów, oskarżeni wykazali się specyficznym pojmowaniem prawa własności – rażąco sprzecznym z normami moralnymi.

W punkcie 2. sentencji wyroku za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. (w przypadku oskarżonego J. M. (1), w zw. z art. 64 § 1 k.k.) wymienionych II, III, VIII, IX, X i XIII, Sąd wymierzył M. W. (1) karę 3 lat pozbawienia wolności, zaś J. M. (1) karę 5 lat pozbawienia wolności.

W punkcie 3. sentencji wyroku za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymienionych w punktach XIV-XIX aktu oskarżenia Sąd wymierzył J. M. (1) karę 5 lat pozbawienia wolności, natomiast w punkcie 5 sentencji wyroku, za czyn z art. 276 k.k., (punkt XX aktu oskarżenia) Sąd wymierzył J. M. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W punkcie 7. sentencji wyroku, za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymienionych w punktach I-VI aktu oskarżenia, Sąd wymierzył L. M. karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast w punkcie 8. sentencji wyroku, za czyn z art. 291 § 1 k.k. (punkt VII aktu oskarżenia) Sąd wymierzył L. M. karę roku pozbawienia wolności.

Na niekorzyść oskarżonych przemawiają okoliczności wpływające na ocenę szkodliwości społecznej ich czynów (opisane wyżej). W szczególności wzgląd na przyświecającą oskarżonym motywację, wartość skradzionych przedmiotów (wartościowe przedmioty z mieszkań oraz skradzione pojazdy) oraz zuchwały sposób działania. W przypadku przypisanych wszystkim oskarżonym ciągów przestępstw, okolicznością niejako obciążającą i mającą wpływ na wymiar kary jest także ilość dokonanych przez oskarżonych czynów. Nadto, na niekorzyść J. M. (1) i L. M. przemawia fakt, że byli oni wielokrotnie karani, w tym wielokrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu. W przypadku J. M. (1) 12 spośród 14 wyroków skazujących zapadło przed popełnieniem badanych czynów. Zaś w przypadku L. M. 9 spośród 11.

Jak wynika z akt sprawy, w okresie 6 kwietnia 2008 r. do 5 kwietnia 2009 r. oskarżony J. M. (1) odbył w całości karę roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 października 2008 roku za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k., tj. przestępstwo podobne do wyżej wymienionych (czyn podpadający pod ten sam przepis ustawy karnej). Natomiast L. M. odbył przeszło 6 miesięcy. Natomiast L. M. odbył przeszło 6 miesięcy kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności obejmującej między innymi kary jednostkowe również orzeczone przestępstwa podobne do wyżej wymienionych, tj. za 2 przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. (czyn podpadający pod ten sam przepis ustawy karnej) oraz przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. (czyn skierowany przeciwko mieniu). Przy czym ostatni co najmniej 6 miesięczny okres odbywania kary zawarł się w jego przypadku pomiędzy 31 października 2007 r. a 15 września 2008 r. Nie ulega zatem wątpliwości, że J. M. (1) i L. M. działali w tych przypadkach także w ramach powrotu do przestępstwa (art. 64 § 1 k.k.).

W przypadku J. M. (1) i L. M. Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących. Na korzyść M. W. (1) przemawia natomiast fakt, że nie był on dotąd karany.

Zdaniem Sądu, wzgląd na cele kary przemawiał za orzeczeniem wobec oskarżonych J. M. (1) i L. M. stosunkowo surowych kar pozbawienia wolności. Oskarżeni dopuścili się czynów o wysokim stopniu szkodliwości społecznej, a nadto byli wielokrotnie karani. Wobec oskarżonych zapadły w przeszłości (w tym przed popełnieniem czynów) liczne wyroki skazujące, w przeważającej mierze za przestępstwa podobne. Dopuszczając się czynów wymienionych odpowiednio w punktach II, III, VIII, IX, X i XIII i XIV do XIX (J. M. (1)) oraz I-VII. (L. M.) oskarżeni działali w

ramach recydywy. Sposób i okoliczności popełnienia czynu, przyświecająca oskarżonym motywacja, a także sposób życia przed popełnieniem czynów, nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że są to sprawcy zdemoralizowani i odporni na resocjalizację, a popełnianie przestępstw przychodzi mu z łatwością. Zdaniem Sądu jest w wysokim stopniu wątpliwe, że oskarżeni będą w przyszłości przestrzegać obowiązującego prawa, w tym, nie popełnią kolejnego przestępstwa. W związku z tym, Sąd uznał, że zasadne jest odizolowanie J. M. (1) i L. M. od społeczeństwa.

Sąd uznał za zasadne orzeczenie stosunkowo surowej kary pozbawienia wolności także w stosunku do M. W. (1). Wprawdzie nie był on dotąd karany, jednak popełnienie w krótkich odstępach czasu aż 6 kradzieży z włamaniem do mieszkań, tj. czynów o znacznym stopniu społecznej szkodliwości, wskazuje na znaczny stopień demoralizacji również i tego oskarżonego. W ocenie Sądu, brak uprzedniej karalności nie stanowił dostatecznej podstawy do „ulgowego” potraktowania oskarżonego, polegającego na wymierzeniu kary do 2 lat pozbawienia wolności i zastosowaniu warunkowego zawieszenia wykonania tejże kary (przy uwzględnieniu art. 4 § 1 k.k.). Sąd uznał, że popełnienie czynów o tak znacznym ciężarze gatunkowym, przy braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, wymaga wymierzenia bezwzględnej kary izolacyjnej, w wymiarze skłaniającym oskarżonego do refleksji nad swoim postępowaniem i wpływającym na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

W punkcie 6. sentencji wyroku, Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec J. M. (1), wymierzając temu oskarżonemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności. Należy nadmienić, że uwzględniając wysokość orzeczonych kar jednostkowych, Sąd mógł wymierzyć J. M. (1), za zbiegające się przestępstwa i ciągi przestępstw, karę łączną od 5 lat do roku i 10 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za zastosowaniem częściowej absorpcji kar przemawiał fakt, że związek czasowy popełnionych czynów był bliski, zaś czyny przypisane w punktach 2. i 3. sentencji wyroku zostały popełnione w takim samym zamiarze. Za częściową kumulacją kar przemawiał natomiast fakt, że oskarżony dopuścił się wielu czynów na szkodę wielu pokrzywdzonych, a nadto wzgląd na cele kary. W ocenie Sądu niewychowawczym posunięciem byłoby niejako premiowanie oskarżonego łagodniejszym wymiarem kary z tego tylko powodu, że dopuścił się ona kilku czynów odznaczających się tak znacznym stopniem zawinienia w odstępie w krótkich odstępach czasowych.

W punkcie 9. sentencji wyroku Sąd kary pozbawienia wolności orzeczone wobec L. M., wymierzając karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. W jego przypadku Sąd mógł wymierzyć karę łączną od 4 lat i 6 miesięcy do 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za zastosowaniem częściowej absorpcji kar przemawiał fakt, że związek czasowy popełnionych czynów był bliski, zaś czyny przypisane w punkcie 7. sentencji wyroku zostały popełnione w takim samym zamiarze. Te same względy, jak w przypadku J. M. (1), przemawiały za częściową kumulacją kar.

Natomiast w przypadku czynów wymienionych w punktach I, IV, V, VI, VII, XI, XII i XX aktu oskarżenia, mając na opisane wyżej rozważania, Sąd przyjął – jak już wyżej wskazano, iż ujawniony w toku postępowania materiał dowodowy nie zawiera danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez M. W. (1) i J. M. (1) przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. na szkodę J. J. (1), J. S., H. W., M. D., M. P. (1), B. B. (3) i M. T. a w odniesieniu do J. M. (1), przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W związku z tym, w punktach 1. i 4. sentencji wyroku, Sąd uniewinnił oskarżonych od popełnienia tych czynów.

W punkcie 10. sentencji wyroku, na poczet orzeczonej wobec L. M. kary pozbawienia wolności, zaliczono okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania i tymczasowego aresztowania). Orzeczenie to miało charakter obligatoryjny.

Pozostaje jeszcze dodać, że Sąd, na zasadzie słuszności, obciążył oskarżonych kosztami postępowania w części, w kwotach po 4.000 zł od oskarżonych M. W. (1) i L. M. oraz w kwocie 8 tysięcy złotych od oskarżonego J. M. (1), nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonych od tych kosztów.